

18 СТУДЗЕНЯ 2007 г.

ЧАЦВЕР

№ 11 (25876)

Кошт 350 рублёў

Выдаецца 3 9 жніўня 1917 г.

Наша газета ўключана ў «Залаты фонд прэсы» СІНД

ЗВЯЗДА

Б Е Л А Р У С К А Я Г А З Е Т А

Стыпендыі Прэзідэнта Беларусі ў памеры Вг775 тыс. у месяц назначаны 87 лепшым аспірантам

Аляксандр Лукашэнка назначыў штотомесечныя стыпендыі Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь 87 лепшым аспірантам, якія вучацца ў 46 ВНУ і навуковых арганізацыях рэспублікі, у памеры Вг775 тыс. кожна. Адпаведнае распараджэнне Прэзідэнт падпісаў 15 студзеня.

Усе стыпендыяты праводзяць даследаванні ў адпаведнасці з прыярытэтнымі напрамкамі развіцця навукова-тэхнічнага прагрэсу, актыўна ўключаны ў навуковыя праекты, удзельнічаюць у міжнародных канферэнцыях і семінарах, маюць публікацыі ў аўтарытэтных навуковых выданнях, патэнты і акты ўкранення вынаходстваў, з'яўляюцца сааўтарамі манаграфій і навучна-метадычных дапаможнікаў.

Паводле павадмленняў прэс-службы Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь і БЕЛТА.

Ва ўрадзе

Беларусь і Расія дасягнулі ўзаемавыгадных рашэнняў па пытанню паставак цукру

Беларусь і Расія дасягнулі ўзгодненых рашэнняў па пытанню паставак цукру, якія адпавядаюць інтарэсам дзвюх краін. Аб гэтым заявіў віцэ-прэм'ер нашай краіны Іван Бамбіза па выніках праведзеных учора ў Маскве перагавораў з міністрам сельскай гаспадаркі Расіі Аляксеем Гардзеевым.

Бакі парэфірвалі пагадненне, на якім беларускі бок уводзіць самаабмежаванне на пастаўкі белага цукру на расійскі рынак. У гэтым годзе Беларусь паставіць у Расію 180 тыс. тон цукру, у 2008-м — 100 тыс. тон. Як адзначыў Аляксей Гардзеў, гэта пагадненне ў бліжэйшыя дні будзе падпісана ўрадамі дзвюх краін.

Паводле слоў Івана Бамбізы, у ходзе перагавораў бакі ўлічылі дынамічнае развіццё аграпрамысловых комплексаў Беларусі і Расіі, а таксама рэкордныя ўраджай цукровых буркоў у дзвюх краінах. Ён падкрэсліў, што агароння ў пагадненні аб'ёмы — «гэта не квота, беларускі бок добраахвотна бярэ на сябе самаабмежавальны абавязальнасць».

Міністр сельскай гаспадаркі Расіі дадаў, што ў адпаведнасці з пагадненнем значна спрашчаецца працэдура пастаўкі беларускага цукру ў Расію. «Будучы зняты абмежаванні на граніцы, страчваюцца таксама сэнс вызначэння правёркі паходжання цукру, паколькі вызначаны аб'ёмы паставак». Іван Бамбіза таксама падкрэсліў, што неабходна аператыўна ўрэгуляваць сітуацыю з цукрам на складах, каб беларускія вытворцы цукру маглі спакойна працаваць.

Эдуард ПІВАВАР, БЕЛТА.

Наталья Голубева
Судьбы изменчивые лики
Судьбы изменчивые лики

Гэты конкурс заснавалі разам Міністэрства інфармацыі і Беларускай праваслаўнай царквы — дзеля развіцця духоўных каштоўнасцяў і ідэалаў Беларускага народа.

«Судьбы изменчивые лики», напоўнены эмоцыямі, перажываннямі, здаецца, настолькі, што часам складаецца ўражанне пра разбуранасць і раскрасцінасць мастацкай тканіны твораў. Але гэта толькі на першы погляд. Учытваючыся, углядаючыся ў напісанне, асэнсоўваем знойдзеныя праявы думкі і вобразы — і пачынаем разумець, што аўтар настойліва падштурхоўвае чытача да адкрыцця ўласных патаемнасцяў, да таго, каб твай голас загарыст стаў больш вострым і пільным. Перагнінае адну-дзінную старонку кнігі — і не пашкадуе, будзе чытаць да самай апошняй кропкі, забывшыся на выяўленне непатрабных ісцін, застайшыся сам-насам з героямі Наталі Голубевай. Застаецца дадаць, што мінулы год для пісьменніцы аказаўся надзіва плённым. Пабачыла свет яшчэ і аповесць Наталі Голубевай «Радзімічы», дзе знайшлося месца і вайсковым паходам, і каханню нашых прашчураў.

Кастусь ЛАДУЦЬКА.

«Уважаемые акционеры ОАО «Паритетбанк»!

Наблюдательный совет ОАО «Паритетбанк» в соответствии со ст. 11 Устава Банка извещает о проведении 29 января 2007 года внеочередного общего собрания акционеров банка в заочной форме методом опроса с повесткой дня:

1. Об избрании счетной комиссии.
2. О дополнительном выпуске акций ОАО «Паритетбанк» при закрытом размещении.

Внеочередное общее собрание акционеров проводится по адресу: г. Минск, ул. Гамарника, 9/4, комн. 401. Бюллетени для голосования и другие материалы к собранию могут быть получены по указанному адресу 22 января 2007 года с 9.00 до 17.00, тел. (017) 288 49 43.

Заполненные бюллетени должны быть возвращены не позднее 25 января 2007 года по месту их получения. Дата подсчета голосов — 26 января 2007 года».

СЛОВА БЫЛО И СЛОВЫ БУДУЦЬ

Гэта быў надзвычай незвычайны конкурс для газет — на лепшае асветленне гісторыі і сучаснасці беларускага праслаўляў — і «Звязда» аказалася на вышыні. Журналістка Вольга Мядзведзева стала яго пераможца дзякуючы сваім артыкулам, якія заўсёды поўныя глыбіні і духоўнасці. І ў яе працы не было нічога штучнага: Вольга піша пра тых з'яві і падзеі,

якія яе саму крапаюць, і даносіць тых думкі, якія падзяляе сама, з якімі жыве і выходзіць сваіх траіх дзяцей. Таму што духоўнасць у журналістыцы немагчыма вымераць колькасцю публікацый ці слоў у іх. Але само слова, дадзенае звыш, з'яўляецца нашай місіяй, якая можа скіроўваць людзей да прымянення і несіці імя сям'я светляга пацучці і думкі.

Гэты конкурс заснавалі разам Міністэрства інфармацыі і Беларускай праваслаўнай царквы — дзеля развіцця духоўных каштоўнасцяў і ідэалаў Беларускага народа. — сказаў міністр інфармацыі Беларусі Уладзімір РУСАКЕВІЧ. Праўда, рашыліся яго правесці толькі праз тры гады пасля таго, як было заключана пагадненне аб супрацоўніцтве паміж міністэрствам і Царквой — была частка людзей у грамадстве, якія склаліся ставіліся да гэтай ідэі. Але гэта паказалі, наколькі гэта добрая справа. Мітрапаліт Мінскі і Слуцкі Філарэт, віцэ-прэмадыя, падкрэсліў: «Тэма духоўнага адраджэн-

ня беларускага народа — адна з тых, якія найбольш асветляюцца. Гэта не застаецца незаўважаным. Але мы не павіны задавальвацца тым, чаго дасягнулі. Таму што мае справу з выключна крохкім матэрыялам — чалавечымі душамі. Менавіта таму навука гаварыць пра царкву сучаснай мовы важны не толькі для святароў, але і для журналістаў, якія выходзяць на шырокую аўдыторыю. Духоўная гісторыя нашай краіны мала вядучана, поле для дзейнасці тут вялікае. І мы настроены на далейшае, больш шырокае супрацоўніцтва».

Ларыса ЦІМОШЫК.

Лагішынскія адлюстраванні

Гарадскі пасёлак Лагішын Пінскага раёна.

Зямля і людзі міншчыны

ТРАНСПАРТНІКАМ УРУЧАЦЬ НОВЫЯ АЎТОБУСЫ ў НЯСВІЖЫ

Урачыстае ўручэнне новых беларускіх аўтобусаў транспартным арганізацыям Міншчыны адбудзецца заўтра, 18 студзеня, у Нясвіжы. 42 пасажырскія «МАЗы» і «Радзімічы» вытворчасці Мінскага аўтамабільнага завода будуць накіраваны ў 18 рэгіённаў сталічнай вобласці.

Як паведамілі карэспандэнту БЕЛТА ва ўпраўленні ідэалагічнай работы Мінскага аблвыканкама, на набывшых гэтых транспартных сродках сталічным аблвыканкам выдзелена прадпрыемству «Мінск-аблаўтатранс» каля Вг6 млрд. Усяго ж у 2007 годзе ў вобласці намячана закупіць больш за 200 адзінак аўтаўтатранспарту. У прыватнасці, на набывшых і капітальны рамонт пасажырскіх аўтобусаў будзе накіравана Вг24 млрд бюджэтных асіганванняў. Плануецца, што ў шчырымні перадачы аўтобусаў у рэгіёны Міншчыны прымуць удзел міністр транспарту і камунікацыі Беларусі Уладзімір Сасноўскі і старшыня Мінскага аблвыканкама Мікалай Дамашкевіч, паведамілі ва ўпраўленні.

КОНТРАСТУПЛЕННЕ НА КРЫМІНАЛ

Упершыню за апошнія 5 гадоў у Беларусі спынены рост злачыннасці

Мінулы год стаў пераломным на фронце барацьбы са злачыннасцю. Як паведаміў Генеральны пракурор Пётр Міклашэвіч, летась у нашай краіне было зарэгістравана 191,4 тысячы злачынстваў, што на 2 працэнты менш, чым у 2005 годзе. Такага, хоць і нязначнага поспеху, паводле слоў кіраўніка пракуратуры, удалося дасягнуць упершыню за апошнія 5 гадоў. Адметна, што колькасць цяжкіх і асабліва цяжкіх злачынстваў зменшылася на 11 працэнтаў.

Следчыя пракуратуры ў мінулым годзе рассялялі больш за 4 тысячы крымінальных спраў, у тым ліку 980 наўмысных забойстваў. Пераважную большасць такіх злачынстваў склалі «бываўшыя разборкі» са смяротным выходам. Аднак былі і вытворчасці следчых пракуратуры і крымінальнай справы, здзейсненыя цэлымі злачыннымі арганізацыямі: банда «Пажарнікаў», «Рыцары» і «Марозаўскай» групойкі. У апошняй справе кропкі над «і» да гэтага часу не расставлены, хоць ужо адбыўся суд над многімі ўдзельнікамі злачыннай арганізацыі. Пётр Міклашэвіч адзначыў, што ў адносінах да яшчэ 6 «марозаўцаў», на рахунку якіх 7 забойстваў, працягваецца расследаванне асобнай крымінальнай справы. Прычым адзін з бандытаў — колішні супрацоўнік праваахоўных органаў, які знаходзіцца ў вышукі.

Яшчэ адна «гучная» крымінальная справа завяршыла следчы пракуратуры напрыканцы мінулага года. Яна перададзена ў Вяроўчынскі суд і ў лютым павінен пачацца працэс. На лаве пасудных апынецца былы мільцыянер, які ў перыяд з 1992 па 2006 год здзейсніў на тэрыторыі Гродзенскай вобласці 22 злачынствы. Колішні вартавы правапарадку абвінавачваецца ў забойстве 12 чалавек, згвалтаванні, хуліганстве, крадзях маёмасці, незаконным захоўванні выбуховых прылад, боерпрыпасаў, зброі і псіхатропных рэчываў. Пётр Міклашэвіч абяцаў, што пасля завяршэння судовага працэсу пракуратура зробіць «разбор палётаў», каб высветліць ступень адказнасці мясцовых кіраўнікоў праваахоўных органаў, якія не здолелі своечасова спыніць серыяльнае забойства.

Дарэчы, пасля суда над «Марозаўскай» групойкі кіраўніцтва рэспубліканскай пракуратуры правяло прычыноўную размову і з некаторымі сваімі падначаленымі. Пракурор Гомяля, дзе на працягу многіх гадоў беспаскарна дзейнічалі бандыты, быў звольнены, больш за 10 супрацоўнікаў мясцовай пракуратуры былі прыцягнуты да дысцыплінарнай адказнасці.

Мікола ДЗЯБЕЛА.

Генадзь НАВІЦКІ:

«ТОЛЬКІ БЕЗДАКОРНЫЯ ЗАКОНЫ МОГУЦЬ УЗМАЦНІЦЬ КРАІНУ»

На пытанні «Звязды» адказвае Старшыня Савета Рэспублікі Нацыянальнага сходу Рэспублікі Беларусь Генадзь НАВІЦКІ

— 10 гадоў таму ў Беларусі быў заснаваны двухпалатны парламент. Ці стала гэта падзея значнай для гісторыі нашай краіны?

— Мінулы дзесяцігоддзе было не толькі часам станаўлення Беларускага парламента, але і важным этапам станаўлення нашай дзяржавы. За гэтыя гады Беларусь адбылася як суверэнная, дэмакратычная краіна, якая дымнамічна развіваецца. У сваю чаргу і парламент стаў прафесійным, эфектыўна дзейным заканадаўчым і прадстаўнічым органам.

Наладжанае ўзаемадзеянне дзвюх палат парламента дазволіла Палаце прадстаўнікоў займацца распрацоўкай і прыняццем законапраектаў, а Савету Рэспублікі праводзіць экспертны гатых законапраектаў, вызначаць, наколькі яны адпавядаюць жыццю краіны. Такая сістэма забяспечыла нармальныя заканадаўчыя працэсы.

10 гадоў — невялікі прамежак часу, але па насычанасці і значнасці падзей, якія адбыліся, — паваротны ў гісторыі станаўлення Беларускага парламентарызму. Развіццё прадстаўнічай дэмакратыі ў Беларусі — частка агульнасуветнага працэсу, у якім за апошнія дзесяцігоддзі намясціўся ўстойлівы рост двухпалатных парламентаў. Сусветная парламенцкая практыка лепш любых тэарэтычных аргументаў выразыла спрэчку аб перавагах і недахопах двухпалатнай сістэмы. У буйнейшых дэмакратычных дзяржавах эфектыўнасць двухпалатнай сістэмы праверана шматвяковым вопытам.

Дарэчы, правобраз двухпалатнага парламента — агульны сейм Рэчы Паспалітай, які склаўся з палаты дэпутатаў і сената, — палітыка працаваў і на тэрыторыі нашай дзяржавы ў XVI—XVIII стагоддзях, калі землі Беларусі ўваходзілі ў склад Вялікага княства Літоўскага, якое, як Каралеўства Польскае, з'яўлялася суверэннай дзяржавай буйнейшай у Еўропе канфедэрацыі — Рэчы Паспалітай.

Такім чынам, неабходна канстатаваць, што беларускі парламентарызм, які асобя сістэма дзяржаўна-кіраўніцтва грамадствам, мае глыбокія гістарычныя карані і ўсе важнейшыя прыкметы гэтага інстытута. Парламент дзейнічае самастойна ў межах сваіх павіннасцяў. — **Наколькі вынікаваў была дзейнасць Савета Рэспублікі ў мінулым дзесяцігоддзі?**

Генадзь НАВІЦКІ

— Выступаючы на першай сесіі Савета Рэспублікі 13 студзеня 1997 года, Прэзідэнт Беларусі Аляксандр Лукашэнка адзначыў, што пасля рэфэрэндуму ў краіне створаны неабходны перадумовы для стварэння моцнай дзяржаўнай улады, «адным з важнейшых элементаў якой павінен стаць Савет Рэспублікі», менавіта Савет Рэспублікі адобрыў гэты этап стабілізацыю ролю ў працэсе прававотворчасці.

У сферы заканадаўчай дзейнасці дасягнуты, безумоўна, пазітыўныя вынікі. Былі прыняты асноватворныя законы, якія накіраваны на ўмацаванне Беларускай дзяржаўнасці, узмацненне ў краіне дэмакратычных працэсаў. Савет Рэспублікі адобрыў больш за 1000 праектаў нарматыўных актаў, сярод якіх 24 кодэксы. Уся заканадаўчая работа была накіравана на вырашэнне важнейшых задач — фарміраванне нацыянальнай прававой сістэмы.

За 10 гадоў дзейнасці Савета Рэспублікі змяняўся характар парламенцкай дзейнасці, яе накіраванасць. Заканадаўчы працэс прайшоў некалькі этапам і сваім рэзультатам, спачатку праходзіў этап актыўнай нарматворчасці. Належаць фарміраваць аснову грамадскага, гаспадарчага, сацыяльнага заканадаўства. Потым адбыўся пераход ад разрозненых законаў да каліфікацыі заканадаўства. Менавіта праз каліфікацыю дасягаецца адзінае, сістэмнае рэгуляванне ў розных галінах і інстытутах права. Прыняцце кодэксаў дазволіла стварыць фундамент для комплекснага ўдасканалення нашай

прававой сістэмы. Падчас наступнага этапу асноўная ўвага надавалася якасці заканадаўства. Вынік прадуманай кардынальнай дзейнасці — значнае скарачэнне колькасці адхлельных законапраектаў. Калі Савет Рэспублікі першага склікання адхіліў 32 законапраекты, то Савет Рэспублікі другога склікання — толькі 13, трэцяга — 10 законапраектаў.

— **Якія задачы ставіць перад сабой Савет Рэспублікі на міжнароднай арэне?**

— Асноўнай мэтай міжпарламенцкай дзейнасці Савета Рэспублікі з'яўляецца забяспечэнне нацыянальных інтарэсаў Беларускай дзяржавы і ўзмацненне яго пазіцыі на міжнароднай арэне. Устаноўлены трывалыя кантакты з большасцю парламентаў свету, наладжаны плённыя сувязі з міжнародным парламенцкім супольнасцю. Адноўлены статус Беларускага парламента ў Міжпарламенцкім саюзе і ПА АБСЕ.

Савет Рэспублікі, у прыватнасці, пастаянна камісія па міжнародных справах і нацыянальнай бяспецы, рабіў актыўныя намаганні па наладжванню міжпарламенцкіх кантактаў і сувязяў. Для гэтых мэтай былі сфарміравана больш за 40 рабочых груп Нацыянальнага сходу Беларусі па супрацоўніцтве з парламентамі іншых краін. Прымаючы пад увагу стратэгічны характар развіцця адносінаў з Еўрапейскім саюзам, Савет Рэспублікі таксама імкнецца развіваць двухбаковае і шматбаковае супрацоўніцтва з парламентамі дзяржаў, што з'яўляюцца членамі ЕС.

За ўвесь перыяд дзейнасці Савет Рэспублікі ратыфікаваў 329 міжнародных дагавораў і пагадненняў, што складае больш за 30 працэнтаў ад усіх законапраектаў. Гэта сведчыць аб узмцаванні ролі, аўтарытэту і актыўным удзеле Беларусі ў палітычным, эканамічным і культурным жыцці сусветнага грамадства. — **У Савет Рэспублікі ўважліва з'яўляюцца для розных сфер дзейнасці фігуры. Наколькі істотныя іх магчымасці ўплываць на заканадаўчае забяспечэнне краіны?**

— Выбарэнне ў састав Савета Рэспублікі — гэта не толькі высокі гонар і давер, які аказаны дэпутаткам корпусам дэпутатаў мясцовага Саветаў. Гэта таксама вельмі адказна і складанае абавязкі, якія ўскладзены на Савет Рэспублікі Канстытуцыяй краіны. У Савете Рэспублікі працавалі і працуюць вядомыя людзі, аўтарытэты якіх станоўча сказваўся на працэсах здзяйснення кіравання дзяржавай. Яны прадстаўляюць усе слаі грамадства — інтэлігенцыю, работнікаў вытворчасці, сацыяльнай сферы, кіравання. Усё гэта робіць верхнюю палату парламента сапраўды вышэйшым прадстаўнічым органам.

У саставе Савета Рэспублікі гэтага склікання 22 парламентарыі маюць ганаровы званні (у тым ліку Герой Беларусі і Герой Сацыялістычнай Працы). Шэсць членаў Савета Рэспублікі маюць вучоную ступень доктара і пяць — кандыдата навукаў, сем — вучонае званне прафесара, адзін — дацэнта, два парламентарыі з'яўляюцца членамі міжнароднага Нацыянальнага акадэміі наву Беларусі, два — лаўрэатамі Дзяржаўнай прэміі Беларусі.

Савет Рэспублікі перш за ўсё выступае ў ролі калектыўнага эксперта заканапраектаў, што прымаюцца Палатай прадстаўнікоў. Аднак не менш важная і другая частка працы сенатараў — прагназаванне наступстваў прыняцця нарматыўных актаў. Адсутнасць такога прагнозу прыводзіць да таго, што хутка ўжо прыняты нарматыўныя акты пачынаюць канцэптуальна змяняць. Вырашаць гэтыя задачы дазваляе сістэмнае супрацоўніцтва Савета Рэспублікі з органами мясцовага самакіравання, непасрэдня праца сенатараў у рэгіёнах, чые інтарэсы прадстаўляюць парламентарыі ў вышэйшым заканадаўчым органе.

Дарэчы, на пачатку гэтага года быў выданы Указ Прэзідэнта № 21 «Аб павышэнні ролі органаў мясцовага кіравання і самакіравання ў вырашэнні пільнаўважальных пытанняў сельскагаспадарчай і сацыяльна-эканамічнай нацыянальнай развіцця». У ім Савету Рэспублікі рэкамендуецца ўтварыць Савет па ўзаемадзеянню органаў мясцовага самакіравання. Да выканання гэтага палажэння Указа прыступіла наша пастаянная камісія па рэгіянальнай палітыцы і мясцоваму самакіраванню. — **Якім кірункам дзейнасці Савета Рэспублікі павінен у будучым удзяліць больш увагі?**

— Адна з важнейшых задач, што стаяць перад Саветам Рэспублікі на бліжэйшую перспектыву, — да

лейшае ўдасканаленне нацыянальнага заканадаўства, у першую чаргу ў эканамічнай і сацыяльнай галінах. Прававыя новавыяўдзеныя закрануць сферы інвеставання, падтрымкі малага і сярэдняга бізнесу, іпатэчнага Kredyтавання, аўдытарскай дзейнасці, аўтамабільнага транспарту. Гэты блок заканапраектаў павінен садзейнічаць росту эканамічнага патэнцыялу краіны праз абнаўленне матэрыяльна-тэхнічнай базы, укараненне сучасных тэхналогій, паніжэнне затрат на прадпрыемствах.

Неабходна прыняць новы Кодэкс аб зямлі, накіраваны на ўдасканаленне зямельных адносін і захаванне сацыяльнай накіраванасці іх развіцця, а таксама на забяспечэнне эфектыўнага выкарыстання і аховы зямлі.

У сацыяльнай сферы неабходна рэфармаваць пенсійную сістэму, забяспечыць рацыянальнае спалучэнне дзяржаўнага і недзяржаўнага пенсійнага страхавання і бюджэтнага фінансавання. Мае сэнс таксама ўрадаваць існуючую Палатай прадстаўнікоў. Аднак не менш важная і другая частка працы сенатараў — прагназаванне наступстваў прыняцця нарматыўных актаў. Адсутнасць такога прагнозу прыводзіць да таго, што хутка ўжо прыняты нарматыўныя акты пачынаюць канцэптуальна змяняць. Вырашаць гэтыя задачы дазваляе сістэмнае супрацоўніцтва Савета Рэспублікі з органами мясцовага самакіравання, непасрэдня праца сенатараў у рэгіёнах, чые інтарэсы прадстаўляюць парламентарыі ў вышэйшым заканадаўчым органе.

Дарэчы, на пачатку гэтага года быў выданы Указ Прэзідэнта № 21 «Аб павышэнні ролі органаў мясцовага кіравання і самакіравання ў вырашэнні пільнаўважальных пытанняў сельскагаспадарчай і сацыяльна-эканамічнай нацыянальнай развіцця». У ім Савету Рэспублікі рэкамендуецца ўтварыць Савет па ўзаемадзеянню органаў мясцовага самакіравання. Да выканання гэтага палажэння Указа прыступіла наша пастаянная камісія па рэгіянальнай палітыцы і мясцоваму самакіраванню.

— **Якім кірункам дзейнасці Савета Рэспублікі павінен у будучым удзяліць больш увагі?** — Адна з важнейшых задач, што стаяць перад Саветам Рэспублікі на бліжэйшую перспектыву, — да

Сяргей КАРАЛЕВІЧ.

ISSN 1990-763X

КУРСЫ ВАЛЮТ	КУРСЫ ЗАМЕЖНЫХ ВАЛЮТ, УСТАНОУЛЕННЫЯ НБ РБ з 18.01.2007 г. (бял. бн разлікаў)	КУРСЫ ЗАМЕЖНЫХ ВАЛЮТ, БЕЗУАЧЫННЫХ РАЗЛІКАў	
1 долар ЗША	2 140,00	Цэнтрабанк РФ	
1 еўра	2 795,91	USD	26 564,6
1 літайскі літ.	3 956,54	100 UAH	52 537,6
1 літоўскі літ.	901,36	1000 BYR	12 396,3
1 чэшская крона	99,29	EUR	34 337,4
1 польская злотка	710,70	КУРС У ГАЎЛІВЫХ КАМПАЊІЯХ (на 17.01.2007 г.)	
1 расійскі рубель	80,56	USD	2210 / 2320
1 украінская грыўня	423,68		

«Гарачы» тэлефон «Звязды» 287-17-41

Выплаты пачнуцца як толькі паступяць грошы

З вёскі Ведрыч Рэчыцкага раёна пазтэлефанавала Любоў Яфімаўна Лапухова. Паскардзілася, што малаказдатчыкам пакуль не выплачаны надбавкі да цэн на сельскагаспадарчую прадукцыю, якая закупляецца ў насельніцтва.

У прыватнасці, гаворка ішла пра надбавку да закупачных цэн на малако базіснай тлустасці першага гатунку памерам 60 рублёў за кілаграм. Яна сярэд іншых была зацверджана ўрадам краіны ў самым канцы мінулага года.

— У райвыканкаме нам казалі, што грошы выплацяць да 15 студзеня, аднак пакуль гэтага не адбылося. Хоць усе патрэбныя даведкі на атрыманне надбавкі былі складзеныя загадзя, — гаварыла Любоў Яфімаўна.

Ва ўпраўленні сельскай гаспадаркі і харчавання Рэчыцкага райвыканкама катэгарыяна абверглі інфармацыю аб быццым бы маючай адбыцца выплатае фінансавых сродкаў малаказдатчыкам менавіта да 15 студзеня. «Сапраўды, усе спісы, якія нам перадалі сельскія Саветы, былі накіраваны ў Гомель, адтуль — у Мінск. Як толькі на рахунак паступіць грошы, тут жа пачнуцца выплаты насельніцтву за здадзены сельскагаспадарчую прадукцыю».

Сяргей РАСОЛЬКА.

ХРОНІКА АПОШНІХ ПАДЗЕЙ

«ЁН БОЛЬШ НЕ ГУЛЯЕ Ў «ДОБРАГА ХЛОПЦА»

Пад такім загалоўкам у газеце «Ньюсуік» выйшаў артыкул аб пазіцыі Крамля ў нафтагазавым канфлікце.

«Нікому не вядома, пра што канкрэтна гаварылі Аляксандр Лукашэнка з Уладзімірам Пуціным падчас памятнай тэлефоннай размовы, аднак больш відавочна, што Пуцін пастаянна ўзімае стаўкі. Галоўнай парозвай Крамля было ўвядзенне пошлін на тавары, якія экспартуюць у Расію Беларусь».

— адзначае выданне. «Астатнія суседзі Расіі ўжо засвоілі гэты ўрок: калі Расія так ставіцца да сваіх блізкіх сяброў, то на яна адносіны могуць разлічваць ворагі?»

Пакуль што крызіс вырашаны, але яго наступствы будуць працягвацца яшчэ доўга, лічыць газета. Адзначаецца, што большую частку мінулага года маскоўская дыпламатыя займалася закланнем сям'еры ваіны і патраціла на дарагія піяр-кансультаўты і правядзенне саміту «ввялікай васьмёркі» у Санкт-Пецярбургу мільярдныя долараў. Аднак прайшоў роўна год, і Масква зноў узятая за старое. «Адзін раз мы яшчэ неяк можам дараваць, — кажаў адзін заходні дыпламат, які працуе ў Маскве, — але не два». Значыць гэта толькі адно: у Еўропы больш не засталася выбару. «Яна проста не можа больш верыць нічому, што гаворыць Расія ці яе прэзідэнт», — зазначае аўтар артыкула.

РАСНО ПАПЯРЭДЗІЛІ АБ ТЭРАКТАХ

У Расіі паўсюдна ўзмацняюцца меры бяспекі пасля атрыманна ад інашэзменных спецслужбаў папярэдзання пра маючы адбыцца тэракт на наземным транспарце і ў метро. Аднак меры прывімаюцца і на чыгуначы, у грамадскіх установах, на небяспечных аб'ектах, у энэргетыцы. Падрабязнасці аб магчымай тэрарыстычнай атацы не паведамляюцца.

Мінабароны РФ у сувязі з папярэдзіненнем прыняло дадатковыя меры па ахове асоба важных ваенных і дзяржаўных аб'ектаў. Уся расійская міліцыя пераведзена на ўзмоцнены варыянт няясна-на службы. Асобна ўвага надаецца забеспячэнню бяспекі ў васьмі гарадах, дзе ёсць метро. У сталічнай паддэміцы ФСБ адключыла саветуючы сувязь.

МУС Расіі заклікала грамадзян звяртацца ўвагу на падарожныя пакінутыя ў шматлюдных месцах прадметы, а таксама паведамляць у міліцыю аб асобах, якія падвядуць сябе недакватна, напрыклад, моцна нервуюцца.

ПАРАНЕНЫ НА ПАЛІЯВАННІ ПАПЛЕЧНИК ЯНУКОВІЧА

Народны дэпутат Украіны, адзін з лідараў Партыі рэгіённаў Яўген Кушнарэў памёр у выніку ранення, атрыманна ў аўтарак падчас паліянвання на ваюку.

Раней міністр аховы здароўя Украіны Юрыі Паліячэнка заявіў, што характар раненняў Кушнарэва несумяшчальны з жыццём. Паведамлялася, што ў выніку ранення былі пашкоджаны ўсе жыццёва важныя органы: пячоўка, ныркі, страўнік, падстраўнікавая залоза. Паводле слоў міністра, Кушнарэва ні апераваўшы, ні транспартаваць было нельга.

Пракуратура кваліфікавала індцыдэнт як «няшчасны выпадак».

КУП «МІНСКІЙ ОБЛАСТНОЙ ЦЕНТР УЧЕТА НЕДВИЖИМОСТИ» ПРОВОДИТ ОТКРЫТЫЙ АУКЦИОН

по продаже производственной базы (здания конторы и гаража общей площадью 151,2 кв.м, ограждение территории, благоустройство), расположенной в д. Октябрьская Витебского района. Площадь земельного участка 0,1727 га. Начальная цена — 35 500 000 бел. руб. с НДС. Подробное извещение опубликовано в газете «Звязда» от 25.11.2006 г. № 253. Аукцион состоится 31 января 2007 г. в 12.00 по адресу: г. Минск, ул. Чкалова, 5, ком. 321. Заявления на участие и необходимые документы принимаются по 30 января 2007 г. до 17.00 по адресу: г. Минск, ул. Чкалова, 5, ком. 322.

Контактный телефон: (8-017) 224-61-34. Наш сайт в Интернете: www.rlt.by

КУП «МІНСКІЙ ОБЛАСТНОЙ ЦЕНТР УЧЕТА НЕДВИЖИМОСТИ» ПРОВОДИТ ОТКРЫТЫЙ АУКЦИОН

по продаже производственной базы (гараж площадью 266 кв.м, склад — 309 кв.м, служебное помещение — 35 кв.м, ж/б ограждение протяженностью 234 п.м.), расположенной при автодороге Минск—Бобруйск в п. Сосновый Осиповичского района. Площадь земельного участка 0,3537 га. Начальная цена — 46 683 000 бел. руб. с НДС. Подробное извещение опубликовано в газете «Звязда» от 08.12.2006 г. № 262. Аукцион состоится 31 января 2007 г. в 12.00 по адресу: г. Минск, ул. Чкалова, 5, ком. 321. Заявления на участие и необходимые документы принимаются по 30 января 2007 г. до 17.00 по адресу: г. Минск, ул. Чкалова, 5, ком. 322.

Контактный телефон: (8-017) 224-61-34. Наш сайт в Интернете: www.rlt.by

МРПТ «АГРОКОМБИНАТ «ЖДАНОВИЧИ» (ПРОДАВЕЦ) СОВМЕСТНО С КУП «МІНСКІЙ ОБЛАСТНОЙ ЦЕНТР УЧЕТА НЕДВИЖИМОСТИ» ПРОВОДИТ ОТКРЫТЫЙ АУКЦИОН

по продаже зданий, расположенных по адресу: Минский р-н, район Д. Озерцо, ул. Центральная, д. 2 А; механической мастерской общ. пл. 1032,7 кв.м 1972 года постройки (корп.1) и механической мастерской общ.пл. 817,6 кв.м 1972 года постройки (корп.2). Площадь земельного участка 1,2024 га. Начальная цена 560 000 000 бел. руб. Задаток в размере 5% от начальной цены перечисляется на р/с № 3012020200010 в Октябрьском отделении ОАО «Белпромстройбанк», МФО 153001357, КУП «Минский областной центр учета недвижимости», УНП 690324015. Договор купли-продажи должен быть подписан в течение 10 дней со дня проведения аукциона. Оплата за объект — в течение 30 дней с даты подписания договора купли-продажи. Объект продается без условий. Отвод земельного участка новому собственнику для обслуживания объекта будет произведен местной землеустроительной и геодезической службой. Порядок проведения аукциона оговорен в условиях его проведения. Аукцион состоится 19.02.2007г. в 12.00 по адресу: г. Минск, ул. Чкалова, ком. 321. Заявления на участие и необходимые документы принимаются по 16.02.2007 г. до 17.00 по адресу: г. Минск, ул. Чкалова, 5, ком. 322.

Контактные телефоны (8017) 2246134, 5088185. Сайт в Интернете: www.rlt.by

СУСТРЭЛІ...

У вёсцы Яжоны Баранавіцкага раёна двое мужчын сустракалі Новаго год па старому стылю. Многі ілі курьлі, а затым, напэўна, заснулі, бо калі прыехалі лажарныя, у хаце было поўна дыму, у якім саракагадовыя мужчыны і задыхнуліся.

Сымон СВИСТУНОВІЧ.

Трагедыі

На скрыжаванні думак

ЖЫЦЬ ПА СРОДКАХ

Мінулы год у Баранавічах закончыўся на мажорнай ноте. Напярэдадні Новага года на чыгуначным вакзале «Баранавічы-Палескія» была перарэзана стужка. Тут закончыўся капітальны рамонт цэнтральнай часткі вакзала.

Усё зроблена з размахам, найперш уражае інтэр'ер, свай прыгажосцю ён перавысіў нават сталічны вакзал, хоць маштаб не той. Падлога зіхаціць шэрым гранітам, а сцены аздаблены жоўтым мармурам прывезеным з далёкага замежжа. Безумоўна, пра такі вакзал могуць у іншых гарадах толькі маршыць. Грошы на капітальны рамонт выдзеліла беларуская чыгунка, і ў цэлым гэта трэба вітаць. Зробленае застаецца, але разам з тым узнікае адчуванне празмернасці, перабору. Такі размах могуць сабе дазволіць пры наяўнасці свабодных грошай. Калі яны ёсць, то чаму б не прывезці сямру з другога канца свету. Але ж праблем штодзённых сінна хапае і ў чыгуначнікаў.

А пасля Новага года ў Баранавіцкім гарвыканкаме адбылося пасяджанне горадаўдзінага савета. На яго разгляд быў прадстаўлены праект (яшчэ толькі эскізы) Лядовага палаца, які павінен паўстаць на праспекце Савецкім, на ўсходнае горада. Гаворка пра гэты палац вялася яшчэ паўтара года назад і тады планавалася будаваць яго, галоўным чынам, са сродкаў рэспубліканскага бюджэту, але затым наступіла зацішша. Напэўна, ідэя будаўніцтва «адзелвалася», і вось цяпер яе вырашана ўжараніць у жыццё. Узводзіць Лядовы палац на гэты раз будуць горад і вобласць па праекту аналагічных спартыўных комплексаў у Брэсце і Віцебску, але яшчэ з большым размахам. Там будуць лядовае арэна на дзве тысячы месцаў, пляцоўкі для тэнісістаў і гімнастаў, футбольнае поле і г.д. У Лядовым палацы знойдзецца месца для гульні і адпачынку. Дыска-тэлі і канцэрты павінны будуць прыцягваць у палац мноства людзей, каб яго ўтрыманне не было стратным.

Дарчы, намеснік генеральнага дырэктара Лядовага палаца ў Брэсце А. Суворэў якраў з зрабіў наіск на самаакупнасць будучага палаца.

І гэта, напэўна, самае важнае. Цікава, а хто-небудзь зрабіў хоць нейкія сур'ёзныя падлікі і выкладкі, прааналізаваў сітуацыю з будучым наведваннем палаца? Ёсць верагоднасць, што тры тырбы не ўбачыць анішлага — за грошы, вядома. Баранавічы не Брэст і тым больш не Віцебск, там насельніцтва ўдваа з гакам больш, хоць праблема самаакупнасці Лядовых палацаў і там не вырашана.

У Жлобіне будаўніцтва палаца фінансаваў мясцовы металургічны камбінат, а ў Баранавічах такога магутнага прадпрыемства няма, але сумесным намаганнямі Лядовы палац будзе ўзведзены, а затым яго абслугоўванне фінансаваў гірай павісне на гарадскім бюджэце. Вось агромністы Палац культуры тэксільшчыкаў сёння фактычна мёртва. Чаму б не адкрыць у ім бібліярную залу, боўлінг-клуб... зрабіць Цэнтрам адпачынку? Пры нязначнай пераборцы там месца ўсім знойдзецца.

У горадзе ёсць яшчэ аб'екты культуры, якія не могуць звесці канцы з канцамі. Калі яны не здольныя выжыць, то адкуль з'явілася ўпэўненасць, што з Лядовым палацам будзе не тое ж самае?

Прашу зразумець мяне правільна. Размова ідзе не супраць будаўніцтва Лядовага палаца, а пра уважаны падыход да задумы — за жыццё па сродках.

Добры гаспадар ніколі не будзе купляць (рабіць) брычку, калі ў яго няма воза. Безумоўна, у будаўніцтва Лядовага палаца зацікаўлены пэўныя арганізацыі і асобы (падрадчыкі, субпадрадчыкі, праекціроўшчыкі і г.д.), але трэба памятаць, што гэтая зацікаўленасць карпаратыўная, асабістая і часта не адпавядае інтарэсам грамадства і дзяржавы.

І свядома абмінуць праблемы горада, бо яны ёсць не толькі ў Баранавічах, а ў той ці іншай ступені ва ўсіх гарадах. І тут, напэўна ж, трэба было б паслухаць і людзей. А раптам у іх ёсць нешта больш набалевае, чым Лядовы палац? Але ў такім разе абмеркаванне праекта неабходна вынесці за сцены кабінетаў. Пакуль палац толькі ў эскізе, яшчэ ёсць час для роздуму.

А закончыць хачу ў разрэзе апошніх газаванафтавых пературбацый. Беларусь доўга жылі на шырокую нагу, у той час як у краінах па постсаветскай прасторы «зацянялі паясы». Відавочна, цяпер і нам дзевядзятка ўлічвае ўсе сённяшняе роалі жыцця і навава асноваваць свае погляды на некаторыя пытанні і праблемы.

Сымон СВИСТУНОВІЧ.

Погляд

ЭКАНАМІЧНЫ ЭГАІЗМ СЫРАВІННАЙ ІМПЕРЫІ

Аб прычынах і наступствах нафтагазавага крызісу паміж Беларуссю і Расійскай Федэрацыяй карэспандэнт «Звязды» гуарыць з незалежным беларускім эканамістам, кіраўніком аналітычнага цэнтра «Стратэгія» Леанідам Фёдаравічам ЗАІКАМ.

— Леанід Фёдаравіч, нафтагазавы крызіс паміж Беларуссю і Расійскай Федэрацыяй быццам бы вычарпаны, вынікі дамоўленасцяў па пастаўках энэрганосбітаў у нашу краіну вядомыя і ўжо дастаткова пракаментаваныя. І тым не менш у грамадстве не сціхаюць спрэчкі вакол тых напружаных і часам драматычных перамоў у Маскве. Ёсць нагода больш уважліва прыгледзецца да супярэчлівых паводзінаў нашага суседа і яго энэргетычнай стратэгіі. Якое ваша меркаванне наконт апошніх падзей?

— Я не схільны драматызаваць сітуацыю. Страты маглі б быць значна большымі. Нашы перамоўшчыкі, на мой погляд, зрабілі ўсё, што маглі. На меншыя цэны расійскае кіраўніцтва не пайшоў б. З іншага боку, тое, што адбылося, рана ці позна павінна было адбыцца. Тое, што эканамічны эгаізм Расіі будзе з часам узрасце, было зразумела многім эканамістам. Адна з прычын гэтага — імперскае мысленне, якое характэрнае для значнай часткі палітычных эліты Расіі. Раней яна баллася псаваць адносіны з былымі савецкімі рэспублікамі 3-га таго, што ў выпадку пагаршэння там эканамічнай сітуацыі (скажам, па прычыне розкага росту цен на энэрганосбіты), адтуль пачнецца наўсцёпе рускіх беканцаў на разбураную этнічную радзіму. Тады Расія з суседзямі паводзіцца сябе мякка.

Цяпер гэта не пароза. Сёння сітуацыя змянілася. Расія ўжо зацікаўлена ў вяртанні суаічынінікаў, увогуле ў працоўнай міграцыі. У Расіі заканчваецца пэўны палітычны цыкл, звязаны з перыядам крызісаў, калі надоўга затрымліваліся выплаты пенсій, зарплата, у палітыцы нахабна панавалі алігархі, губернатары адчувалі сябе князькамі. Зараз Расія купавецца ў доларах, умацоўвае вертыкаль улады і можа многае сабе дазволіць. Між іншым, там плануецца праз тры гады дараваць сярэдняю зарплату да тысячы долараў у месяц. І яна перайшла ад пазіцыі назіральных грошай. Дзе ўзяць? Адна з асноўных крыніц — нафта і газ.

— Эканамічны эгаізм Расіі мае канкрэтны палітычны падтэкст. Складавецца уражанне, што Расія апошнім часам нібы бярэ рэванш.

— Пасля змен рэжымаў улады ў Малдове, ва Украіне і Грузіі ў расійскіх палітыкаў скалалася уражанне, што гэта справа рук Вашингтона. Маскве было цяжка і непрыятна ўсвядоміць, што яна ўжо не мае ранейшай страцігачнай мажымасці істотным чынам уплываць на ход палітычных падзей па постсаветскай прасторы і прыводзіць да ўлады падрабныя ільі сілы і людзей. Для Расіі гэта сур'ёзны выклік часу.

Дарчы, гэта тэма пастаянна ўзікала яшчэ два гады таму ў ходзе маіх дыскусій з расійскімі палітолагамі, якія непасрэдна кантактуецца з Прэзідэнтам Расійскай Федэрацыі. Дык вось, яны пастаянна гаварылі: «пара і Расія нарэшце ўзяцца». І яна перайшла ад пазіцыі назіральных грошай да ролі творцы палітыкі на постсаветскай прасторы.

Ведаецца, розныя думкі ўзнікаюць пасля заўчаснай смерці Туркменбашы. Туркменія — важная ў энэргетычным плане краіна, якая валодае велізарнымі запасамі прыроднага газу.

Апошнім часам Расія моцна змянілася, яна ўзінялася з калення, моцна пабагацела (у яе сотні мільярдаў долараў ад продажаў энэрганосбітаў), яна ўжо зноў пачала мысліць глабальнымі катэгорыямі і поўная расшчэпаць вярнуць сабе статус вялікай дзяржавы. Таму Расія ад ролі брата і сябра пераходзіць у становішча лідара, які будзе весці так, як выгада нам. Праўда, робіць гэта часам груба, паспешліва, мітусліва і без агляды на наступствы. Але гэта Крамль, своеасабліва Візантыя, якая дзейнічае чыста па-маскоўску. За што, дарчы, Маскву і не любяць.

Так, Расія збіралася выйсці з СНД і тым самым пахаваць гэту арганізацыю, стварэнне якой яна ініцыявала 15 гадоў таму. Надакуча, відаць, на роўных размаўляць з кіраўнікамі постсаветскай рэспублік, выслухваць іх крытыку і прэзэнці.

— Пазіцыя ціску, напрыклад, часткова зразумела ў адноснах да Украіны і Грузіі: заявы аб імкненні ўступіць у НАТО і ЕС, антырускай акцыі, канфлікты вакол Чарнаморскага флоту і ваенных баз і г.д. Але Беларусь? Ідзе саюзнае будаўніцтва, руская мова — дзяржаўная. Чаму тады Расія сябе так паводзіць?

— У сакавіку мінулага года расійскае кіраўніцтва паставіла выніковасць працэсу інтэграцыі з Беларуссю ў залежнасць ад выканання намі дзвюх важных умоў: увядзення расійскага рубля і правядзення рэфэрэндуму аб аб'яднанні з Расійскай Федэрацыяй. Памятаю, у маі—ліпені 2006 года ў мяне аб гэтым часце пыталі расійскія аналітыкі і палітолагі: ну калі будзе рэфэрэндум?

Наколькі прымальныя для нас гэтыя ўмовы — тэма асобнай вялікай размовы. Скажу, што расійскімі палітыкамі разглядаўся і такі непрымальны для нас варыянт «інтэграцыі»: Беларусь уваходзіць у склад РФ. У выніку, напрыклад, Мінская вобласць стала б называцца «Мінская вобласць» (Беларусы)». Беларусь Прэзідэнт атрымаў бы пасадку першага віцэ-прэм'ера...

— Агульнавядома, што Расія — краіна не заўсёды, мякка кажучы, прадказальна. Наколькі мэтазгодным было б паскаркае ход інтэграцыі за год да парламенцкай і прэзідэнцкай выбараў у РФ? Ці не чакаў бы нас потым нейкі палітычны сюрпрыз з боку новага гаспадара Крамля?

— Верагодна. Сапраўды, ісці на сур'ёзныя інтэграцыйныя пагадненні з Расіяй напярэдадні выбараў было б няправільным. Які сэнс? Крыху больш час праз год Уладзімір Пуцін стане палітычным пенсіянерам.

У новага прэзідэнта могуць быць іншыя і больш імперска падыходы да інтэграцыі. Тут лепш не спяшацца з яднаннем ці аб'яднаннем. Як і не варта думаць, што пасля выбараў новага прэзідэнта РФ значна палепшацца нашы адносіны ў нафтагазавой сферы. Хутчэй наадварот, чым больш Расія будзе багацець, тым агрэсіўней будзе працягвацца яе палітычны і эканамічны эгаізм. Такая аб'ектыўная логіка яе развіцця як сыравіннай імперыі. Тут нам не трэба мець ілюзіі ці скардзіцца на жыццё. Такая яна, Расія.

— Так, няхай многія расійскія палітыкі хочаць бачыць сваю краіну новай імперыяй. Іх справа і права. Але дзіўная гэта імперыя. У адноўленне аб іншых, скажам, Вялікабрытанія, якая ў час свайго імперскага росквіту імкнулася мець дружалюбныя суседнія краіны, у РФ уздоўж мяжы, за выключэннем Беларусі, усё больш нядабрычлівыя. Што гэта за палітыка?

— Відаць, яна ў нечым адпавядае славянскаму менталітэту. Увогуле славяне нярэдка любяць адзін аднаго нейкай дзіўнай любоўю. Раней было модным на святы выходзіць вёскамі сценка на сценку і падзіць паказальныя бойкі. Так і ў міждзяржаўных адносінах. Напрыклад, «бойкі» ў нафтагазавой сферы пазалетаў з Украінай. Летася — з Беларуссю. Як кажуць у Расіі, бі сваіх, каб чужыя баяліся.

— Відаць, таму аб'ектыўна атрымліваецца, што нягледзячы на многія саюзныя пагадненні з Расіяй, у тым ліку і ў мытнай сферы, мы вымушаны разам з іншымі краінамі, той жа Украінай, сумесна процідзейнічаць газавому і нафтаваму ціску сыравіннай імперыі РФ. І як цяпер весці саюзнае будаўніцтва?

— Ні ў якім разе не адмаўляцца ад таго, што ўжо дасягнута абодвумя краінамі, асабліва ў эканамічным супрацоўніцтве. І адначасова шукаць альтэрнатывыныя варыянты забеспячэння сябе энэрганосбітамі. Як варыянт, на мой погляд, варта разам з Украінай, краінамі Балтыі, Малдовай распрацаваць сістэму паставак паліва па шляху ад Балтыітэйскага да Чорнага мора. Гэтыя краіны маглі б стварыць свой эканамічны міні-саюз і займацца перапамоўваннем нафты і газу. Справа рэальная. Ды і Расія б больш уважліва і абачліва ставілася б да энэргетычных патрэб гэтых краін.

— Дарчы, чаму Расія адмовілася ад будаўніцтва другой ніткі газоправода «Ямал—Еўропа» праз Беларусь?

— Расія хоча весці справы з Еўропай без тэрытарыяльных падрэдкаў і паступова стварыць адзіную эканамічную прастору з Еўрапейскім саюзам як адным з самых буйных эканамічных партнёраў у свеце. Расія выгада вестці прамы дывалог з Бруселем, Берлінам, Парыжам. Гэта трэба зразумець.

— Чаму ж тады Расія не падпісала Энэргетычнае хартыю з Еўрапейскім саюзам?

— Калі коратка, то Расія не хоча дапускаць іншых да сваіх радовішчаў нафты і газу. У тым ліку і саюзную Беларусь. Расійскія алігархі, якія акупавалі нафтааносныя радовішчы, на ўсе нашы пранапавы адказваюць, што вы, маўляў, не справіцеся з гэтай задачай, у вас грошай не хопіць і г.д.

— У нас ёсць магчымасці здабываць нафту і газ у іншых краінах?

— Так. Іран прапанаваў удзельнічаць у распрацоўцы двух радовішчаў нафты. Таксама аб гэтым заявіла Венесуэла. Хоць з імі і блізка няма таго ўзроўня інтэграцыі, як з Расіяй.

Гутарыў Леанід ЛАХМАНЕНКА.

БЕЛАРУСАМ НЕ ХАПАЕ... ЛЁДУ!

З 1999 года ў Беларусі пачалася эпоха адкрыцця лядовых палацаў. Сёння іх па ўсёй рэспубліцы 14. У новым 2007 годзе адкрыты чарговы — у Мазыры. Аднак мажыме меркаванне наконт гэтых нятаных спартыўных аб'ектаў неадназначнае. Каб адрацацца ад узроўню кухонных размоў і вывесці, наколькі на самай справе лядовыя палацы запатрабаваныя ў насельніцтва, карэспандэнт «Звязды» адрываўся ў той, які з'явіўся адным з першых.

— Лядовыя палацы патрэбны людзям, — упэўнены генеральны дырэктар культурна-спартыўнага дзяржаўнага ўнітарнага прадпрыемства «Мінскі лядовы палац спорту» Алег Курчэўскі. — Вялікая загрузка Мінскага палаца — лепшы тэмпа домаж. Падчас масавых катанняў тут адначасова на лёд выходзіць па 250 чалавек, за суботу і нядзелю мы прадаём 3,5—4 тысячы білетаў.

Мінскі лядовы палац адкрыўся 1 верасня 1999 года, ён працуе на прынцыпах гаспадарскага разліку і не атрымлівае з бюджэту ніякага фінансавання. Масавыя катанні адкрываюць тут па буднях з 20 гадзін і па выхадных з 16 гадзін. Увесь астатні час лёд аддадзены спартсменам. На базе палаца працуе Мінская дзіцяча-юнацкая спартыўная школа па фігурнаму катанню, дзе дзеткі з 4 гадоў і падлеткі займаюцца бясплатна, і трэнеруецца хакейнае клуб «Керамін», які аплывае арэнду лёду. Масавыя катанні займаюць толькі 18 працэнтаў усяго часу і прыносяць асноўны даход палацу, забеспячаюць яго супрацоўнікаў зработкам.

Толькі з мінулага года Мінскі палац у сваёй гаспадарчай дзейнасці выйшаў на невялікі прыбытак. Але грошы ў гэтай справе — не галоўнае, лічыць генеральны дырэктар, галоўнае — тое, што

Наталля і яе муж працуюць інжынерамі на дзяржаўнае прадпрыемстве. Ндзельная пазедка маі з малодшым сынам у Лядовы палац для бюджэту сям'і абыхлала прыкладна ў 20 тысяч беларускіх рублёў: дарослы і дзіцячы білет — 5800+2800, пракат дзвюх пар канькоў — 8 тысяч і неплазбежны ў прысутнасці Пеці чакан папкорну — 2 тысячы рублёў. Калі ўлічыць, што гэта другая пазедка за сезон, то выдаткі невялікія, лічыць жанчына. Яна мяркую, што аднаго Лядовага палаца недастаткова для двухмільённага горада.

Некалькі іншых сфармуляваў сваю думку наконт гэтага прадпрыемства Андрэй Мікалаевіч, які амаўсць не захачаў называць сваё прозвішча.

Страсці якія УВЕСЬ ВЕЧАР НА МАНЕЖЫ... ХОЦЬ З ПЕРАЛОМАМ

У суботу, 20 студзеня, на канале АНТ стартуе першае беларускае рэаліці-шоу «Зорны цырк». 12 удзельнікаў трэба будзе прадставіць на суд глядачоў і журы свае арыгінальныя нумары. Інтрыга, хто стане лепшым, а хто — першым прэтэндэнтам на выбыванне, дагэтуль захоўваецца. Тым часам дае аб сабе значае адваротны бок шоу — сярэд удзельнікаў ёсць першыя сур'ёзныя траўмы...

Вольга Баранская і Павел Кежа.

Так, літаральна днямі ў цырку адбыўся «страхавы выпадак». Падчас рэпетыцыі свайго нумара — эквілібрыстыка на ролікавых каньках — 33-гадовая хатняя гаспадыня Вольга Баранская ўпала і... зламала колчык. Зараз яна штодня атрымлівае абязбоўляючыя лекі. Тым не менш, Вольга прыняла рашэнне працягнуць удзел у шоу і змагацца за галоўны прыз — што гэта будзе, арганізатары пакуль не раскрываюць, але вядома, што кошт яго эквівалентны 10 000 долараў ЗША.

Як расказаў «Звязда» галоўны прадзюсер праекта Сяргей Хоміч, ёсць траўмы і ў некаторых іншых удзельнікаў «Зорнага цырка» — у прыватнасці, двое з іх пацэнтулі з'явіцца і хадзіць на прагоны літаральна заматаныя бінтамі. Натуральна, усе 12 «рэаліці-артыстаў» застрахаваны на час здымак, і ў выпадку траўмавання атрымаюць кампенсацыі, але болевых адчуванняў ад гэтага менш не робіцца. Тым не менш, выбываць з праекта і саступаць месца удзельнікам з «лаўкі запасных» ніхто не збіраецца. «Думаю, справа ў той атмасферы, якая склалася на праекце, — лічыць Сяргей Хоміч. — Нашы удзельнікі добра прыжыліся, пасябравалі паміж сабой. Чым бліжэй да шоу, тым больш яны па-

чынаюць выкладвацца і рызыкаваць. Напрыклад, Вольга не толькі вырашыла застацца ў праекце, але нават ускладніла свой нумар. Думаю, у агульным азарце проста не ўсе ўсведамляюць да канца, наколькі небяспечна тое, чым яны зараз займаюцца. Наташа Радзіна корміць мядзведзя, і ёй падаецца, што ўсё ў парадку, кантакт усталываны — а цыркавыя артысты тым часам трасуцца і перажываюць за яе, бо жывёлы ўсё ж непрадказальныя... Нашы удзельнікі вучацца на ўласных памылках і гузаках, — але, паверце, ніводнага сабага нумара не будзе».

Уласна кажучы, у гэтым ніхто і не сумняваецца. Паводле слоў дырэктара Белдзяржцырка Таццяны Бандарчук, праект «Зорны цырк» выклікае вялікую цікавасць не толькі ў глядачоў і канкурсантаў, але таксама ў прафесійных цыркавых артыстаў, трэнераў, работнікаў сцэны і г.д. Бо гэта рэаліці-шоу дае шанец не толькі менш не робіцца. Тым не менш, выбываць з праекта і саступаць месца удзельнікам з «лаўкі запасных» ніхто не збіраецца. «Думаю, справа ў той атмасферы, якая склалася на праекце, — лічыць Сяргей Хоміч. — Нашы удзельнікі добра прыжыліся, пасябравалі паміж сабой. Чым бліжэй да шоу, тым больш яны па-

Вікторыя ЦЕЛЯШУК.
Фота прадстаўлена каналам АНТ.

Дзеля памяці

Камерная кераміка

Яшчэ пры жыцці працы Таццяны Пятроўскай сталі класікай беларускай керамікі. Многія яе працы ствараліся да канкрэтных інтэр'ераў, яна мела дачыненне да афармлення многіх значных аб'ектаў Мінска і іншых гарадоў краіны.

Магчыма таму сабраць невялікую выставу мастацкі аказалася даволі складана для арганізатараў. Але частку экспанатаў на выставу прадставілі прыватныя асобы, у чых калекцыі ёсць творы Таццяны Пятроўскай. Яна трохі не даждала да свайго 60-годдзя. Выстава, якая арганізавана ў памяць аб ёй Гаральдскай мастацкай галерэяй імя Шчымаўска, атрымалася даволі камернай. Яна працягвае цыкл выстаў, якія нагадваюць пра выдатных беларускіх твораў, тых, каго ўжо няма з намі.

Ларыса ЦІМОШЫК.

На конкурс апавяданняў

Міхась Скакун, якога ў вёсцы ўсе завучы Міхаськіма, апанураны, сядзіць на беразе Нёмана на валуне, скочаным паводкай і пагорка. І глядзіць, як б'юцца ў бераг халодныя вясеньскія хвалі, які выхрысцяюцца пахвоўнае лісце, прыгнаннае ветрам з лесу, які двума канцамі ўпіраецца ў раку.

Прыгожа тут, але Міхаськіму не да прыгожасці. Яно то і не вельмі вялікае, нават крыху і смешнае, але ўсё ж звязанае з расстратамі — і гэта яго моцна-такі гняец. Рыбнагляд воль за гэту прыгожасць аштрававаў яго амаль на пяцьсот тысяч рублёў. А не так даўно прарала карова, знікла прама з падворка. Прышла з поля, папіла вады з карыта, што стаіць каля каподзежа, і чакала гаспадыню, якая тут, на падворку, звычайна і доіць яе. Бралася на вечар. Міхаськіма склаў дрывы ў кастражок, і яго, як заўжды ў гэты час, пацягнула на свежае цёплае малако і гарачую вараную бульбу. Ён зайшоў у хату і загадаў жанцы:

— Колькі ты тут будзеш шомашца? Ідзі падаі Акулярку.
Але пакуль яна аддоджала бульбу, пакуль словам-другім перакінулася з Міхаськіма, хвілін колькі прабегла. Нарэшце яна ўзяла змалараванае вядро і выйшла на падворак. Глядзь — няма каровы. Яна ў хлесту — і там няма. Вароты і вяснічкі былі зачынены, але хто ведае, магчыма, Акулярка адчыніла іх рагамі. Гаспадыня выйшла на агарод — каровы і там не ўбачыла. Занепакоеная, пашыбавала ў хату.
— А дзе ж гэта наша карова? — запытала ў Міхаськіма.
— Як дзе?! На падворку. Я толькі што яе бачыў.
— Няма.
Міхаськіма накінуў кепку на галаву і выскочыў з хаты. А ўжо добра-такі зашарэла.
— У хляве глядзела?
— Глядзела, няма.
— От сляпяня! Можа, дзе зашылася ў кутку і стаіць.
— А ты сам зірні.
Карова была чорная, толькі каля вачэй белява круг, ад якіх да вушэй цягнуліся дзве вушы белява палоскі. За гэта яе і празвалі Акуляркай. Яе ў хлесту прысмакх згараха зусім можна было і не прыкмеціць. Міхаськіма абшарыў усё куткі ў хляве нічога, апроч свіней і загарадкі, не знайшоў.

Уладзімір ВАСЬКО

«АЙН УНД ЦВАНЦЫГ, ДРАЙ УНД ФІРЦЫГ!»

палетках, а Міхаськіма — па лесе, і ўсё пакрыўкаў:

— Го-го-го! Акулярка, дзе ты? Гэта я, твой гаспадар Міхаськіма. Ідзі сюды! Му-му-му!...
Вясеньскі лес у адказ толькі шырагачу ападаўшай лістотай і няглыбкім адрывам стужкі дзятлаў, не выдаваў. А Міхаськіма ўсё хадзіў і мукваў. З пустымі рукамі і ён, і Нюра вярнуліся дамоў.
Пашукі працягваліся яшчэ тыдзень. Міхаськіма абышоў усё наваколльняе вёскі. Распытваў людзей пра сваю карову. Ніхто не парадаваў яго добрай весткай. Вось і сядзіць ён зараз на шурпатам валуне, глядзіць, як халодныя свінцовыя хвалі б'юцца ў бераг, выдаючы не вельмі вясёлыя музыкі.
Шкада, канешне, Міхаськіма Акулярка, ды што зробіш?..

Ростам жа Міхаськіма невысокі, нават нізкі, затае плечы ў яго, як дзятла ў танку, грудзі гарбузком, крутая шыя, не баіцца ні холада, ні спякоты, ні вады, ні агню. З далоні на далонь можа з гадзіну перакідаць чырвоны вугаль, па-

«Блаславіце, добрыя людзі, НЯВЕСТУ ў ДАРОГУ ЗЫРАЦЬ»

(Заканчэнне. Пачатак у нумарах за 13, 16 і 17 студзеня.)

І зноў аб вэлюме ...

У кантэксце сказанага вышэй наводзіць на разважанні паводзіны шматлікіх сучасных нявест, асабліва тых, якія на момант шлюбнае не з'яўляюцца цнатлівымі, альбо ўжо знаходзяцца ў стане цяжарнасці. Хто-небудзь з тых, хто прысутнічае на вяселлі, ужо ведае або здагадваецца аб цяжарнасці нявесты (а па даце нараджэння дзяціці і ўсе зразумюць тое, у якім становішчы яна была), а яна робіць выгляд (у прамым сэнсе гэтага слова — менавіта знешнім выглядам, адпаведнымі традыцыйным аtryбутам нявесты-маладыцы), што «нічога не адбылося», тым самым падманваючы не толькі сваіх гасцей, але і супрацоўнікаў загса, а таксама святара, які вянчае маладыц.

Яшчэ больш вялікім парадоксам выглядае тая сітуацыя, калі нявеста выходзіць замуж ужо другі аб тэраці раз. Нават пры ўмове, што ад першага шлюбна ў яе не было дзяцей, яна не мае маральнага права пакрываць галаву абрадавым аtryбутам бязграшнай нявесты. Так, зразумела, у храме жанчына абавязкова павінна знаходзіцца ў галаўным уборы, але для гэтай нагоды існуюць іншыя галаўныя убory (капальчохы, хустка і г. д.).

Сёння, на жаль, мы перажываем час істотнай пераацэнкі сваіх традыцыйных каштоўнасцяў і павальнай глыбокай пашаны стандарты амеры-

канскай (або амерыканізаванай) масавай культуры. Гэтая пераарыентацыя мае ўсеагульны характар, яна пранікае ва ўсе сферы жыцця людзей, у тым ліку і ў нашы святы. Традыцыйнае беларускае вяселле таксама не стала выключэннем. Наглядаецца яркі і ўрачыста пышных сцэн шлюбна ў фільмах замежнай вытворчасці, нашы прадстаўніцы сярэдняга класа імкнуцца хоць бы ў канце-небудзь быць падобнымі да еўрапейскіх і амерыканскіх актрыс. Але ўзровень нашага дастатку не заўсёды дазваляе набыць адпаведны шлюбны строй. Якое ж выйсце можна знайсці са становішча, сфармуляванага ў добравядомым фразеалагізме: «і хачоцца, і колекца»? Ён ужо зноў адзены і ім шырока карыстаюцца сучасныя нявесты. Калі немагчыма купіць дарагі ўбор нааўжды, то яго можна ўзяць напрокат.

Любы грамадскі строзатып, калі ён становіцца традыцыйнай, мае права на існаванне. У тым ліку і гэты. Аднак у плане ўспрымання

вяселля як дакладна вырацаванага і стагоддзямі замацаванага абраду, а не як звычайнага свята, яна пранікае ва ўсе сферы жыцця людзей, у тым ліку і ў нашы святы. Традыцыйнае беларускае вяселле таксама не стала выключэннем. Наглядаецца яркі і ўрачыста пышных сцэн шлюбна ў фільмах замежнай вытворчасці, нашы прадстаўніцы сярэдняга класа імкнуцца хоць бы ў канце-небудзь быць падобнымі да еўрапейскіх і амерыканскіх актрыс. Але ўзровень нашага дастатку не заўсёды дазваляе набыць адпаведны шлюбны строй. Якое ж выйсце можна знайсці са становішча, сфармуляванага ў добравядомым фразеалагізме: «і хачоцца, і колекца»? Ён ужо зноў адзены і ім шырока карыстаюцца сучасныя нявесты. Калі немагчыма купіць дарагі ўбор нааўжды, то яго можна ўзяць напрокат.

Любы грамадскі строзатып, калі ён становіцца традыцыйнай, мае права на існаванне. У тым ліку і гэты. Аднак у плане ўспрымання

Радзінае

ФАРМАТНЁМ

Хто не любіць

міністраў, мастакоў, журналістаў?

У Мінску з 18 па 21 студзеня ў чарговы раз пройдзе эксклюзіўны паказ фільмаў у рамках праекта КІНАФармат 4х4 у кінатэатрах «Аўрора», «Мір», «Перамога» і «Цэнтральны».

...Прыгажун з глыбокімі блакітнымі вачамі і хіповай прароскай, мастак-дыпломнік любіць кайф, распісваючы ў стылі графіці сцены сталічнай падземкі. Але ў вуліцы свае законы. Разборка. Падбітае вока, вывінутая нага, пазбаўленне паездкі ў Італію з выпускным курсам і каханай дзяўчынай. Замест Венецыі Андрэй адпраўляючы маляваць родную прыгажосць у правінцыю, дзе ён трапляе ў чарговую авантуру!...

Аб тым, як развіваліся падзеі далей, вы ведаеце, паглядзеўшы расійскую трагікамедыю «Графіці», пастаўленую Ігарам Аляксанам. Карціна ўдзельнічала ў Міжнародным кінафестывалі ў Токію, а на фестывалі расійскага кіно «Акію ў Еўропу» ўдастоена прыз «Сярэбраная падзяга».

У галоўных ролях: Андрэй Новікаў, Віктар Перавалаў, Ларыса Гузеева, Сяргей Патапаў, Аляксандр Ілін.

Новая расійская кінадрама «Чалавек незваротны». Аўтар сцэнарыя — Пётр Сціпін, рэжысёр-пастаўшчык — Кацярына Грахоўская.

Семі са звычайнага правінцыйнага горада. Яны незнаёмыя паміж сабой, але іх жыцці аказваюцца непарўна звязанымі і ўзаемазалежнымі. У карціне дванаццаць галоўных герояў, і кожны з іх змагаецца са сваімі «дэманамі» па-свойму. І ўсё-такі ўсіх іх аб'ядноўвае пошук чалавечага шчасця, каханьня, душэўнага спакою.

У фільме здымаюцца Кацярына Рэднікава, Галіна Іовавіч-Логінава, Сяргей Чанішвілі.

У міні-фестывалі «Асенняя зйфарыя» ў Маскве прымаля ўдзел новыя англаамерыканская дэтэктыўная кінакамедыя «Сенсацыя». Яе аўтар — знакаміты неўважлівы дзядко Вудзі Алэн.

Юная журналістка са Штатаў прыязджае ў Лондан. Тут яна трапляе на прадстаўленне пажылога фокусніка, бязрэца яму асісіраваць і, забарушыся ў бутафорскую скрыню, сустракае там прывід брытанскага рэпарцэра, які марыць і на тым свеце напісаць сенсацыйны матэрыял. Рэпарцёр расказвае дзясціне страшэнную таямніцу пра багатага арыстакрата, разумніка і лавеласа. Быццам бы той па начах гуляе ў Джэка-патрашчэля, па-зверску забіваючы прастытутку. Амбіцыйна амерыканка з запалам бярэцца за справу і падгаворвае фокусніка дапамагчы ў расследаванні.

«Сады вясенню» стварылі сумесна кінамайстры Францыі, Італіі і Расіі. Пастаноўку карціны ажыццявіў вядомы рэжысёр Атар Іаселіяні.

Хто б мог падумаць, што міністр Венсан апынецца на вуліцы? Паслугі, аказаныя Венсанам нацыі, вельмі значныя. У маладосці ён быў біёлагам і вынайшоў непрыкметную, але эфектыўную зброю масавага знішчэння. У трыццаці гадоў ён ужо быў членам Акадэміі навук. Каб нейтралізаваць талент вынаходніка, яго назначылі міністрам сельскай гаспадаркі. І тут жа ў Венсана зноў з'яўляюцца ворагі, якія цярпліва капаюць яму магіль.

Галоўныя ролі ў фільме выконваюць Сявэр'ян Бланшэ, Мішэль Пікалі, Атар Іаселіяні, Лілі Лавіна, Жасент Жакэ.

Раман КОСЦІН.

ШАШКІ

Пад рэдакцыйй майстра спорту Мікалая ГРУШЭУСКАГА

НОВЫ ГОД — НОВЫ КОНКУРС

Аб'яўляем трэці класіфікацыйны конкурс на прызвы калектыву Свіслацкага прадпрыемства жыллёва-камунальнага гаспадаркі (кіраўнік Канстанцін Міхайлавіч БАРОЎЛЬ) — з нормай першага спартыўнага разраду па шашках.

Будуць адначасна пераможцамі конкурсу, яго суддзя і каардынатар, а таксама лепшая рашальніца. А каб стаць перша-класным рашальнікам, трэба быць вельмі пільным і не прапусціць, калі будучы ў пазіцыях пачобчыя развязкі альбо задумкі аўтара, якія пры моцнай гульні чорных не развязваюцца. Таму за ўказанне гэтых істотных недахопаў налічваюцца прэміяльныя ачкі. Некампазіцыйныя варыянты ў аўтарскім рашэнні і падманлівыя следы не прыводзяцца. Нормы ж другога разраду — выканаць усе 12 заданняў.

А цяпер падаём першае заданне:

БЕЛЫЯ (А. Рык): b2, d2, f4, g3, h2, h4 (6). ЧОРНЫЯ (В. Саркін): b4, d6, e5, e7, f6, h6 (6). Тут чорныя праводзяць прыгожыню камбінацыю пад назвай «Чортава кола».

Перакнайцеся ў гэтым самі. Таксама будзем рады вашым рашэнням.

Эпізод узяты з маладзёжнага першынства Беларусі. Перамаглі ў ім Андрэй Толчышкаў (Гомель), Антон Гуркоў (Мінск) і Яўген Маеўскі (Гродна), у дзідучат — Вольга Федаровіч (Мінск), Ганна Крашко і Алена Кірылава са Слоніма.

Па шашках-100 лепшымі былі А. Толчышкаў, А. Мацвін са Слоніма, В. Мельнік з Магілёва і В. Ланец з Ваўкавыска (юніёры), В. І. Федаровіч (Мінск) і А. Зінчук з Віцебска (юніёркі).

ЦІКАВЫЯ НАЗІРАННІ
Майстар Пётр Шклубаў (Наваполацк) заўважыў, што аўтар праблемы М. Стэфановіч («Звязда», 13. 09. 2006) можа яе ускладніць: БЕЛЫЯ: c5, d6, e1, e5, e7, f4, f6, g7, h2 (9). ЧОРНЫЯ: a3, a5, b4, c3, f2, f8, g3, h4, h6 (9). 1. f5g2. eд8 3. cб6 4. dб8 5. b:б2 6. h:ф4 7. eг3 8. d:а5х.

А кандыдат у майстры спорту Дзмітрый Камчыцкі (Магілёў) звярнуў увагу на наступнае: калі ў яго мініяцюры (6. пр. b6, c5, c7, d6, h6) (5). 1. c5. 2. d4. d4. e3. f2 (5). 1. cд8 2. d:ф4 3. f:ф4 4. h:ф4х дошку павярнуць на 180 градусаў, дык б'юць таксама перамагаюць кампазіцыйна: 1. аb4 cб6 2. bс5 b:д6 3. e:с5 4. f:ф8 bс3 5. fа3 cд2 6. ас1 7. cг5 8. gh4х.

ДВА «ФОРМЕНТЫ»: № 1 (В. Навумік — Я. Кандрачанка). 1. f:а5 g5 2. de5 3. e:с7 4. eд2 bс5 5. d:а4 cд4 6. gh4 ab4 7. hg5 bс3 8. gf6 9.

Считать недействительным страховой сертификат серии BY/12 № 1226686 «Зеленая карта» СООО Белкопстрах.

Афішуем

Жабракі абзавяліся правамі

Спектакль «Опера жабракоў» у пастаноўцы Барыса Луцэнкі вярнуўся на сцэну Рускага драматычнага тэатра ў 2004 годзе. Але нааўдому — узніклі праблемы з аўтарскімі правамі і тэатр не мог уключыць спектакль у сваю афішу.

Цяпер усё праблемы вырашаны: мюзікл «Опера жабракоў» (паводле Бертальда Брэхта і Курта Вайля) адкрывае новы год у Нацыянальным акадэмічным драматычным тэатры імя Горкага 17 і 18 студзеня. Вяртанне спектакля абяцае быць паспяховым — такім жа, які і трыццаць гадоў таму на сцэне гэтага ж тэатра мела поспех пастаўка «Трохшаровай оперы» Барыса Луцэнкі. Але першым, хто агучыў гэты сюжет, быў Джон Грэй. Менавіта на аснове яго твора «Опера жабракоў» Бертальд Брэхт напісаў сваю «Трохшаровую оперу». У спектаклі, які прапаноўвае Руска тэатр, ёсць усё лепшае з двух гэтых твораў. І галоўнае — ідэя.

А яна ў тым, што чалавечтва з цягам часу не мяняецца, яго спакусі і грахі тых жа, што і сотні гадоў таму. Дастаткова даведацца пра гісторыю з'яўлення Мэкі-Наж і караля жабракоў Пічэма, які насамрэч адчувае сябе гаспадаром свету. Рэжысёр робіць націск на тым, што раскрывае цёмныя бакі дзю герояў, тым самым нагадвае пра тое, што ёсць маральныя законы. І менавіта тая людзі, якія пра іх не думалі — і ёсць жабракі. Незалежна ад таго, багатыя яны ці бедныя насамрэч. На думку рэжысёра, страшней за усё духоўнае жабрацтва, супраць якога ён імкнецца змагацца сродкамі тэатра.

Ларыса ЦІМОШЫК.

двоў знаходзіцца ў сцюдзёнай вадзе. Яго раўнэсці-пенсіянеры кардыячца, што ім то тое баліць, то гэта, а ён, хоць яму добра за шасцьдзесят, б'е сябе кулаком у грудзі, якія ён звінчыў, і кажа:

— А мяне дзе нішто не бяра! З маладосці не курю, не піў, пазбягаў усяго шкоднага. Агіда да спіртнога трывала сядзіць у ім і зараз. От, калі ў свята ці на вяселлі падтрымае кампанію — не без гэтага, але дозы ніколі не перавышае. Перахрысціцца і моўшчы:

— Айн унд цванцыг, драй унд фірцыг!
Гэтыя словы ён падхапіў ў Германіі, калі служыў там у войску. Гэта ў яго накапталт тоста. І

вылез на сушу. Хлопцы цягнулі за свой канец вярочкі ўдавіа, а ён за свой — адзін. І неўзабаве ўсе яны убачылі, які ў кулі затрапляліся беляны тлустыя плоткі. Калі іх высыпалі на зямлю і сабралі, аказалася няманога-нямала — амаль паўвадра. Мужчыны ўзрадаваліся такому ўлову і працягвалі рыбаліць. Але на другі заход ім выпала пуста. Затое пашанцавала на трэці. Міхаськіма зноў улез у ваду і ўжо прайшоў амаль паўкруга, як з-за лесу вынырнуў верталёт і ад павароту прама на нізкі вышыні ляцеў рама на іх. Спачатку падалося, што ён так і паліцца далей, бо ўжо быў і праўнімі іх. Але ён хуценька развэрнуў і, як страказа, сеў на бера-

— Ты за каго нас прымаеш? — скажаў камуфляжнік і паказаў нейкі дакумент-кніжачку. — Рыбнагляд.

— Забярэце рыбу і кошык з невадам, адпусціце толькі нас жывымі дамоў, — узмаліўся Міхаськіма.

— Я што скажаў?! Пайшлі! Міхаськіма ўзяў вядро з плоткамі. Хлопцы неслі кошык з невадам. Яны залезлі ў верталёт. Той адарваўся ад зямлі. Ён пралетаў ярка над Панямоннем, і Міхаськіма ўбачыў зверху сваю хату і Нюру на падворку, маленькую, як лялька, — хоць ты памахай ёй рукою.

— Во будучы ламаць жонкі галовы, — паспрабаваў парушыць маўчанне Міхаськіма, — куды мы праралі. Га?

— Няхай паламаюць. Другі раз не пусцяць вяс лавіць рыбу недазволенымі сродкамі.

— Але ж хоць у самалёце палятаю, — усё спрабаваў размагніць абстаноўку Міхаськіма. — Бо за усё жыццё ні разу не лятаў.

— Во, во, адчуў сябе птушкай. Паглядзі, які вузкі Нёман, якія нізкія хаты.

...Іх высадзілі ў Гродне і завялі ў аднапаўвяхровы цагляны домик. Там даволі хутка склалі пракаток, аштрафавалі кожнага на 490 тысяч рублёў, выпісалі квітанцыі, канфіскавалі кошык з невадамі і вядро з рыбай.

— Я пэнсіянер, — прырэчыў Міхаськіма, — дзе я вадым такая грошы?

— Нічога, з пенсіі вылічаць. Можаче быць свабодным.

— Нам няма за што і дахаты даехаць, — не змаўкаў Міхаськіма.

— Ды і мокрая ж.

— Ну, чыбе вышымш, чарку падняём. Зараз мы выдзім грошы на дарогі!.. Марш адсюль!

Дамоў, аж у Лідскі раён, дабіраліся пешшу. Па дарозе заходзілі ў хаты і прасілі хлэба, падбіралі яблыкі на прыдарожных закінутых хутарах, грушы. Больш за суткі бралі пад сябе кіламетры рыбала-

ВЯРНУЎ ДОЎТ ПРАЗ 37 ГАДОЎ

Жыхар Германіі накіраваў мэру невядомага нарвежскага гарадка Лом чэк на 290 еўра і папрасіў перадаць грошы ўладальніку магазіна, у якога ён 37 гадоў таму, у 1970 годзе, украў некалькі цацак на 11 з паловай еўра, калі пералічыць цану на сённяшняе грошы.

«На працягу многіх гадоў мяне грызла сумленне. — напісаў ён у лісьме мэру. — Я хачу пазбавіцца ад гэтага і прашу вашай дапамогі». Сітуацыя ускладнялася тым, што былы плазджока забіў назву магазіна, пра які ён толькі мог сказаць, што там прадавалі сувеніры, а побач былі вялікі паркінг. У выпадку ж, калі ўладальнік магазіна не знойдзецца, немец прасіў мэра выкрасіць 290 еўра на патрэбы гарадка.

ЖЫВЕШ У ЯПОНІ — ПАВІНЕН ЕСЦІ ПРАВІЛЬНА!

Ні для каго не сакрэт, што на Усходзе свята шануюць свае нацыянальныя традыцыі. У імкненні захаваць свае карэньныя звычкі далей за ўсё пайшлі японцы. Цяпер у Краіне ўзыходзячага сонца аб'екты навуковых устаноў вымушаны здаваць дадатковыя экзамены: яны павінны прайсці іспыт на ўменне есці з дапамогай палачка.

Многія навучальныя ўстановы краіны, у тым ліку і вышэйшай, адмаўляюцца прымаць у свае рады тых, хто не ўмее хутка і правільна карыстацца палачкамі для ежы. На думку іх кіраўніцтва, па тым, як студэнт есць з дапамогай палачка, можна меркаваць і аб яго выхаванні і жыццёвых прывычках. Некаторыя японскія школы, акрамя таго, у вучэбнай праграме ўвялі ўрокі па развядзенню кветак і заняткі па традыцыйнай японскай чайнай цырымоніі.

РЫБАКІ — САМАЯ НЕБЯСПЕЧНАЯ ПРАФЕСІЯ?

Паводле звестак амерыканскага бюро статыстыкі працы, летас у Злучаных Штатах на 100 тысяч працуючых амерыканцаў прыйшліся 4 вытворчыя траўмы, якія прывялі да лягальнага зыходу.

Дарчы, пералік самых небяспечных спецыяльнасцяў 2006 года выглядае наступным чынам: рыбакі (118 смертных выпадкаў на кожны 100 тысяч працуючых), лясарубы (93), пілоты і бортнікшеры грамадзянскіх авіяцыяў (67), сталявары (56), смеццезборшчыкі і супрацоўнікі прадпрыемстваў па перапрацоўцы адходаў (44). Для параўнання: узровень смертнасці прадстаўнікоў прафесій, якія лічацца найбольш рызыкоўнымі, значна ніжэйшая — для паліцэйскіх ён складае 18 чалавек на 100 тысяч працуючых, а для пажарных — 11.

ЛЮДЗІ, ШТО ПЕРАТВАРЫЛІСЯ Ў... МАЛПАЎ

У заапарку аўстралійскага гарадка Адэлаіда на ўсеагульнае агляды выстаўлены... людзі. З дапамогай гэтага эксперыменту вучоныя хочуць пацвердзіць інфармацыю аб умовах, у якіх утрымліваюцца ў няволі прыматы.

3 9 студзеня група з 10 чалавек, змагаючыся са спякотай і харчуючыся толькі бананамі, правядзе ў клетцы для арангутангаў цэлы месяц. Праўда, на ноч, калі заапарк закрываецца для наведвальнікаў, ім дазваляцца ісці да дому. Увесь гэты час яны будуць знаходзіцца пад наглядам фізіялагаў, якія з дапамогай атрыманых даных спадзяюцца папярэдзіць умовы ўтрымання ў клетках малпаў. Доктар Карла Лічфільд, якая кіруе гэты эксперымент, забараніла яго ўдзельнікам распрацаваць, ім нельга сварыцца з наведвальнікамі. Пры гэтым супрацоўнікам заапарка не забаронена страляць у найбольш агрэсіўны «малпаў» шпрыцамі з транквілізатарамі. Навуковыя вопы адначасова стаў і рэаліці-шоу. Яго ўжо называлі «Вялікі брат за кратамі». Кожны з удзельнікаў мае пры сабе мікрафон, каб гледачы маглі чуць, што адбываецца ўнутры клеткі. Наведальнікі заапарка могуць галасаваць за любімую «малпу» з дапамогай sms, і ў канцы месяца будзе названы пераможца. Адзін з шымпанзе-самазванцаў, Джозі Пілі, раслуцмачы журналістам, што для яго ўдзел у эксперыменце — гэта магчымаць змяніць звыклую надакучліваю абстаноўку на гэтым і ўзяць водпуск на працы.

Іх шанавалі продкі

(Працяг. Пачатак у нумарах за 13, 16 і 17 студзеня.)
Далёка за межамі Беларусі вядомы Брэст, які вырас на месцы летаніснага Бярэсця. Легенда сведчыць, што заснавальнікам гарада стаў адзін багаты купец. Ехаў ён некаж са сваім таварам праз тутэйшыя балоты. Дзі збіўся з дарогі, загруз у багнішчы, мог і з жыццём пакіравацца. Пачаў масціць дарогу бярозамі. Так і ўратаваўся разам з таварам. Каб аддзячыць, заснаваў капішча ў гонар Вялеса, прынесў яго ахвяры. Неўзабаве на гэтым месцы вырасла старажытнае Бярэсце.

Хто ж быў гэты шанаваны Вялес альбо Волас? Адзін з самых старажытных дахрысціянскіх багоў у славян. Калі галоўны бог багоў Пярун лічыўся богам князя і ягонай дружны, то Вялес — усяго іншага людю. Імі абодвума княліся першыя праслаўленыя князі перад Візантыяй, а Вялесам — купцы. Гэта было самым моцным доказам справядлівасці здзейсненага, гарантыя выканання дамоўленасці. Вось як пра тое гадзавецца ў «Аповесці мінулых гадоў»: «Княліся збройі сваёй Пяруном, іхнім богам, і Воласам, богам багацця...». Вялес — уладар падземнага гаспадарства і трыдзятскага царства, мае статус вышэйшага судзі, пераносіць душы памерлых у небывы, узважвае іх на шалях і абывае ім прысуд. Распадарвае зямноўныя вады, апліку свайскіх жывёлы, багацця, паліўнічых, купцоў і ганглю. Нароўні са Сварогам і Пяруном лічыўся вярхоўным богам беларускага пантэону, Вялесам вышнім нябесным палацам было сурорэ Вялікай Мядзведзіцы, што на Млечным Шляху.

ВЯЛЕС

шла традыцыя спраўляць дажынкы? Дрэнных гаспадароў Вялес караў бедным ураджаем, а дабрых заахочваў. Вялесавымі дрэвамі лічыліся арэх і елка. 3-га гэтага Пярун не пасылаў сваёй стрэл і маланак у арэху. Елка ж як захавальніца вечнага жывога жыцця заўсёды была залёная. У іншых месцах свяшчэнным быў і ясень, з якога рабілі абярэгі. Імя Вялеса звязана з культам камянеў. Яму належалі камяні-краўцы і шаўцы, вузжыны і змеевы камяні, камяні, якія называліся Вол, Валы, Быкі. Днём Вялеса лічыўся чацвер маслянічнага тыдня. На Масляніцу пеклі аладкі і частавалі імі свайго апекуна. Асабліва шанавалі дружба з Вялесам пастухі, бо ён спрыяў ім найлепш ладзіць са статкам.

Відаць, Вялес быў для людзей такім «свойскім» богам, што ягона апекаванне ўвесь час пашыралася і пашырала. Неўзабаве ён ужо стаў богам магі, чараўніц

— «бог мёртвага звера». Але ўжо ў бронзавым веку, калі пачаліся перасяленні пастухоў, Вялес-мядзведзь стаў апекуном і свайскай жывёлы. Ці не за гэта ў «Аповесці мінулых гадоў» Вялеса называлі «скацім бог»? Галоўным багцем тады і нават грашымі лічылася свайскай жывёла. З развіццём земляробства яна набыла яшчэ большы кошт. Людзі з яе дапамогай апрацоўвалі зямлю. З яе атрымлівалі воўну, скуру і футра для адзення. Дзякуючы ёй сцягна мелі малако, сыр, масла, а майстры ды ўмелыя — рогі і косяці. Хіба ж гэта не багацце ўсяго роду ці племені? Каб задобрыць Вялеса, яму прыносілі ахвяры. З усіх усходніх славян найбольш шанавалі Вялеса беларусы. Сцягна ахвяравалі яму апошняю жменю нязжатых каласоў. Іх завязвалі вузлом і пакідалі на ржышчы — Вялесу «на бародку». Часам побач ставілі апошні сноп — «дзедува бараду», пазней ён цэлы год захоўваўся на покуці ў сялянскіх хатах. Ці не адтуль пай-

тла мудрасці. Пасля — апекуном музыкаў і пастаў, спевакоў і усіх творчых людзей, бо надзяляў іх талентамі, добрым голасам, тонкім слыхам. Вядомы даследчык беларускай даўніны Адам Кіркор зазначае, што хадзіў Вялес з дудкай і жалейкай. У гэтым сэнсе ён адпавядае грэчаскаму Анапону, які таксама апекаваўся мастацтвамі. Паслугоўвалі Вялесу чарадзейныя птушкі Гамаюн і Воран. Яго даручэнні выконвалі кот Банон. Нездарма, відаць, у «Слове пра паход Ігравы» вешчы Баян называецца ўнукам Вялеса, які атрымаў свой талент з неба. Аднак і гэта не ўсе іпастасі Вялеса. Яго называлі богам закаханых, яму адво-

ласа альбо Уласа, Валоссе. Рабілі гэта 11 лютага на старо-мюстлю. Былі і асабліваці гэтага дня. Напрыклад, у некаторых месцах браць удзел у ім маглі толькі жанчыны. На свяце «Бабскага Уласа», які называлі гэты дзень, абыходзіліся без мужчын. Над імі пацяшаліся, здэкаваліся, жартавалі, бралі ў палон. Каб вызваліцца, трэба было адкупіцца. А жанчыны ўсю ноч навілёт забавляліся півам. І піць яго трэба было цэлым даёнкам — каб каровы давалі шмат малака. Дык мо гэта быў наш своеасаблівы беларускі дзень Святога Валычана? У гэты ж дзень жанчыны прымалі ў сваё

дзілі ролю спрыяльніка ў прыбаўленні сямі. Мо таму, што вяселлі спраўлялі акурт пасля Вадохрышчя і да Масленіцы. У дзень Вялеса можна было ўкрасці будучую жонку, праўда, з яе згоды. Калі праз тры дні «злодзеі» вяртаўся да цешчы, каб забраць падручкі, яму дараваўся гэты грэх. Маладая сам я атрымлівала бласпаведне бацькоў і пачынала жыць у згодзе ды ладзе, пад зчыўлай апекай Вялеса нараджаючы дзетак.

Лічылі, што Вялес апекуецца таксама вытокамі рэк, крыніцамі і вадой наогул — толькі той, што ў зямлі. У гэтым наш Вялес нагадвае старажытнаіндыйскага Варуна, які панаваў над морамі і рэкамі. Мо за гэта ў яго гонар навалі азёры, якія дагэтуль захаваліся на Браслаўшчыне — Волас Паўднёвы і Волас Паўночны? Ля аднаго з іх у старадаўнасці было капішча Вялеса.

З тых далёкіх часоў захавалася традыцыя адзначаць свята Аў-

рона надаўнік замужці. У іх гонар сцявалі песні, іх частавалі прысмачкамі, выказвалі спадзяванне, што неўзабаве яны стануць добрымі іхнімі супольнікамі. Пацяшаліся жанчыны з непаважлівых ды няздатных кавалераў. Халасцукі, які доўга не мог ажаніцца, завальвалі дзверы вялізнай калядай, яна лічылася сімвалам бясплодзья.

З прыняццем хрысціянства беларусы пачалі шанавачь святага Мікалая, які лічыўся апекуном жывёлы і працягваў традыцыі Вялеса. Мікалай дапамагаў пчаларам і земляробам.

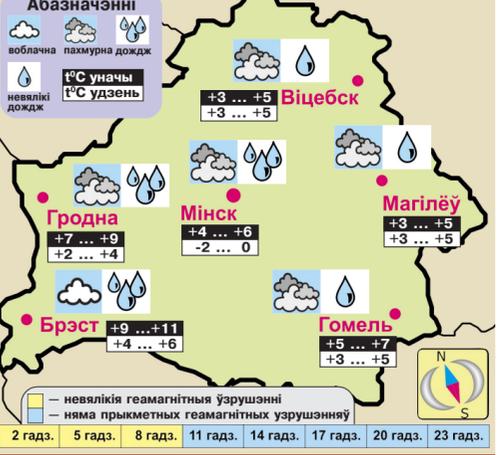
Беларускі паэт Міхась Башлакоў так пісаў пра Вялеса: **Жартаўнік. Весялун. Чарадзей. Бог багацця. Амарат забавы. Як зайграе на звонкай дудзе**

— Скажучь дзеўкі і дзежы на павах... **Анатоль БУТЭВІЧ. (Працяг будзе.)**

Сёння

Table with weather forecasts for various cities: Сонца, Усход, Заход, Даўжыня, Мінск, Віцебск, Гомель, Гродна, Брэст.

Надвор'е на заўтра

...у суседзяў

Table with weather forecasts for neighboring countries: ВАРШАВА, МАСКВА, ВІЛЬНЮС, РЫГА, КІЕЎ, С-ПЕЦЬЯРБУРГ.

18 студзеня

1654 год — Пераяслаўская Рада, скліканая гетманам Б. Хмяльніцкім, прыняла рашэнне аб далучэнні Украіны да Расіі. 1882 год — 125 гадоў таму нарадзіўся Іосіф Лангбард, архітэктар, заслужаны дзеяч мастацтваў Беларусі. Адзін з заснавальнікаў савецкай архітэктуры Беларусі. Сярод яго работ — Дом урада ў Мінску, Цэнтральны Дом афіцэраў, будынак Нацыянальнага акадэмічнага Вялікага тэатра оперы і балета, галоўны корпус Нацыянальнай акадэміі навуку.

«Лёс і шчаслівы выпадок заўсёды прыходзяць на дапамогу таму, хто мае раішчасць і змаецца да канца». Леанід Салаўёў (1906—1962), рускі савецкі пісьменнік.

У суд Баранавіцкага раёна і г. Баранавіч Брэсцкай вобласці пастанула заява аб аб'яўленні памёршым Хаўста Ігара Мікалаевіча, 11 лістапада 1971 года нарадзіўся, урэдзжца г. Навагрудка Гродзенскай вобласці, апошняе месца жыхарства — г. Баранавіч, вул. Прамысловая, 12, пакой 516. Просьба да ўсіх баранавічскіх асоб, якія маюць звесткі пра І.М. Хаўста, паведамаць іх суду Баранавіцкага раёна і г. Баранавіч Брэсцкай вобласці на працягу двух месяцаў з дня апублікавання аб'явы.

Крынічка

Рубрыку вядзе Валіяціна ШПІЛЕВСКАЯ, тэл. 285-88-81

Вельмі карысны фрукт

Яблыня ў раі — гэта дрэва пазнання добра і зла, плады якога пакаштавалі Адам і Ева.

Паводле паданняў, маладзільныя яблыкі валодалі вялікай сілай: маглі не толькі надзяліць здароўем і маладосцю, але нават вярнуць жыццё нябожчыку. Раслі яны ў далёкай краіне, і ахоўвалі іх злыя велічаны.

Гэта дрэва былі за ўсё дапамагае жанчынам. Даўно вядома, што яблыня — дрэва жаночай сілы і сексуальнасці, яно абуджае ў іх жаночасць. Калі вы хочаце зведць прылы зратычных эмоцый, гаварылі старажытныя, то кладзіцеся летам спаць у садзе, пад яблыню. А плады яблыні здаўна выкарыстоўваліся як прывартныя сродак. Нават Траянская вайна пачалася, калі багіні не маглі падызляць яблык (праўда, залаты), які быў падкінуты на стол са словам «падуеішныя».

Травы, травы... духмяныя

Зімой духмяныя травы выкарыстоўваюць звычайна ў сушаным выглядзе. Але каб заўсёды падаваць да стала зялёныя, можна іх вырошчыць і ў хатніх умовах. Каб атрымаць добры ўраджай, трэба выконваць некалькі правілаў. Для вырошчвання пахучых раслін у хатніх умовах не заўсёды падыходзіць глеба, прынесена з лесу ці з поля, а таксама кампост, вельмі нездарна ў агародзе. Лепш за ўсё тут выкарыстоўваць сумесь зямлі з торфам, якую можна купіць у магазінах.

Выстава

Архівы не для цэнзараў

У 60-я гады малады літоўскі фотажурналіст складваў у асабліваю папку свае работы, якія не ўпісаліся ў рамкі сацрэалізму. З года ў год папка Антанаса Суткуса паўнілася — нафта многа ў яго працы не праходзіла цэнзура. А ў 1993 годзе, калі часы ўжо змяніліся, аўтар яе нібыта адкрыў наоў: мастацтва фатаграфіі адлюстравала самыя розныя бакі існавання грамадства.

Так узніклі «Штодзённыя архівы» — выстава Антанаса Суткуса, які стаў лідарам літоўскай фатаграфіі. Гэтая выстава, падрыхтаваная пры ўдзеле Пасольства Літоўскай Рэспублікі, праходзіць да канца студзеня ў Мінску, у Музеі сучаснага выяўленчага мастацтва.

Ларыса ЦІМОШЫК.

Чаргаванне культур

Практыка паказвае, што сямці ці саджаць з года ў год адну і тую ж культуру на адным месцы нельга — гэта зніжае ўрадлівасць глебы, павялічвае захворванне раслін, у выніку зніжаецца ўстойлівасць культур. Каб павысіць ураджай агароднін і знізіць страты ад хвароб і шкоднікаў, трэба штогод чаргаваць культуры. Для правільнага чаргавання трэба ведаць, да якога сямейства належыць расліны, якія іх агульняюць, які ўплыў на ўрадлівасць глебы кожнай культуры.

Table with 2 columns: Культура, Лепшыя паярнідкі. Rows include Морква, пастернак, сельдэрэй, Капусныя расліны, Гарох, фасоля, боб, Радыска, рэпа, рэдзька, бруква, буркакі сталовыя, Бульба, Агуркі, памідоры.

Водар вішнёвых дароў

Прыгажуня вішня радуе нас не толькі чарункай кветценню вясной, але непаўторна сакравітымі, смачнымі пладамі летам. Яна адна з самых любімых і распаўсюджаных садоўных культур. Плады яе не толькі смачныя, але і лекавыя. І сапраўды, у пладах вішні вельмі многа карысных рэчываў і вітамінаў, арганічных кіслот. Дзякуючы наяўнасці жалеза і фоліевай кіслаты, плады

ПЧАЛІНЫ

Пчальніцы ўзнікаюць з іх прадукты рэкамандуюць пры малакроўі, павышанай згуальнасці крыві, хранічных запорах. Сок і мацка выкарыстоўваюць для зніжэння павышанага артрыяльнага ціску, пры запаленчых захворваннях дыхальных шляхоў, а разам з малаком яны дапамагаюць пры запаленчых стоваў (артрытах), хваробах лёгкіх, ныраку, пры атэрасклерозе. Адар свежых

Table with 2 columns: Пчальніцы, Лепшыя паярнідкі. Rows include Капусныя расліны, агуркі, бульба, ранняя, буркакі сталовыя, Гарох, фасоля, боб, Бульба, капуства, памідоры, караняплоды, Агуркі, памідоры, ранняя бульба, цыбуля, Любыя культуры, акрамя памідораў, Бульба, памідоры, агуркі, цыбуля, бабовыя, капуства

Да ведама садаводаў

Птушкі кляюць вішні і чарэшні галоўным чынам ад смага. Пастаўце для іх ванначку або паліку побач з дрэвам. Калі птушчак ёсць што піць, іх менш цікавіць плады вішні. Не выкарыстоўвайце пудзіла, пакуль вішні ці чарэшні не паспелі. Да самых страшных вачшых выдумак птушкі праз неваральны дзён прывыкаюць. На першым часе добра дзейнае фолга, бразготы, паветраныя шарыкі. Мянняце тыпы пудзілаў, не даючы птушкам да іх прывыкнуць.

Спорт-тайм

Пласконным зацікавіліся італьянскія клубы. Футбаліст салігорскага «Шахцёра» Павел Пласконны знаходзіцца на праглядзе ў італьянскім клубе «Лядыо». Акрамя таго, абаронца бронзавага прызёра чэмпіянату Беларусі прайдзе «агледзіны» ў «Роме» і «Палерма». Дарчы, галкіпер нацыянальнай зборнай Уладзімір Гаўв падпісаў двухгоддывы кантракт з адзёскім «Чарнаморцам».

Хакей з мячом ці з кляўшак?

Нягледзячы на тое, што хакейны клуб «Брэст» стабільна займае апошняе месца ў Адкрытым чэмпіянаце Беларусі і ўжо не ўмяшчаецца ў баршчыбу за ўзнагароды, галоўны трэнер каманды Аляксандр Румо не адпусціў Юрыя Зянькова на збор у Кемерава, дзе нацыянальная зборная на хакею з мячом рыхтуецца да ўдзелу ў сусветным першынстве. Настайнік палічў, што ігрок больш патрэбны ў клубе, чым зборнай роднаснага віду спорту. Праўда, хакеіст можа далучыцца да нацыянальнай зборнай неспрэчна на старце чэмпіянату свету, да якога засталася менш за два тыдні. Дарчы, зараз у чэмпіянаце краіны на хакею з шайбай лідзіруе міньскі «Керамін» (91 ачко), які ў апошнім турні перамог «Брэст» (5:3), за ім — сталічане «Юнацтва» (89), што перагярнула «Дынама» (2:1). Дынамаўцы ж ідуць на трэцім месцы (87 ачко). Астатнія вынікі: «Металург» (Жлобін) — «Гомель» — 2:2, «Віцебск» — «Хімік-СКА» (Наваполацк) — 2:6, «Сокал» (Кіеў) — «Хімаляк» (Магілёў) — 2:0.

Бліжэй да сотні

Беларускія ўдзельнікі ралі «Лісабон-Дакар» спраўляюцца з афрыканскім бездарожжам. Пасля дзесяці этапуў гонкі Сяргей Шкель і Аляксандр Інус знаходзяцца ўжо на 106-й пазіцыі. Калі наш экіпаж дабярэцца да фінішу аўтамабільнага марафона (па-за гонкай засталася ўжо больш як 160 кіламетраў), ужо гэта будзе ўдалым стартам на «Дакар», улічваючы, што беларусы — дэбютанты спаборніцтваў.

Шэва — даносчык?

Андрэй Шаўчанку футбалісты лонданскага «Чэлсі» назвалі віноўным непараўменнем паміж галоўным трэнерам каманды Жазэ Маўрыню і ўладальнікам клуба Раманам Абрамовічам. Маўляў, украінскі легіянер даносіць расійскаму бізнэсмену аб усім, што адбываецца ў камандзе.

ЗВЯЗДА БЕЛАРУСКАЯ ГАЗЕТА ЗАСНАВАЛЬНІКІ: Савет Рэспублікі Нацыянальнага сходу Рэспублікі Беларусь, Палата прадстаўнікоў Нацыянальнага сходу Рэспублікі Беларусь, Савет Міністраў Рэспублікі Беларусь РЕГІСТРАЦЫЙНЫ НУМАР 1.

Галоўны рэдактар У. НАРКЕВІЧ. РЕДАКЦЫЙНАЯ КАЛІГІЯ: І. БАРАНОЎСКІ, С. ГРЫБ, У. ЗДАНОВІЧ (намеснік галоўнага рэдактара), Н. КАРПЕНКА, Л. ЛАХМАНЕНКА, А. МЯСНІКОЎ, Т. ПАДАЛЯК, С. ПРОТАС (намеснік галоўнага рэдактара), С. РАСОЎСКА, Л. РЫЖАНКОВА (першы намеснік галоўнага рэдактара), Л. СВІРДЗЬКАЯ, А. СПАНЕЎСКІ (намеснік галоўнага рэдактара), В. ЦЕЛЯШЧУК, І. ШУЧЭНКА. НАШ АДРАС: 220013 г. Мінск, вул. Б. Хмяльніцкага, 10-а. ТЭЛЕФНЫ: прыёмнік — 287-19-19, аддзелаў: пісьмаў — 287-18-64, падпіскі і распаўсюджванне — 287-18-51, корэктарнага — 287-19-88, сакратарыята — 292-05-82.

адказных за выпуск дадаткаў: «Чырвоная змена» — 292-44-12; «Місцовае самакіраванне» — 292-21-03, уласных карэспандэнтаў: у Брэсце: 20-37-98, Віцебску: 24-31-92, Гродне: 43-25-29, Гомелі: 74-13-92, Баранавічах: 7-26-02, Магілёве: 32-74-31; бухгалтэры: 292-22-03; даведкі па рэкламе і аб'явах тэлефакс: 287-17-79, e-mail: reklama@zvyazda.minsk.by, рэдактар рэкламнага аддзела — тэл./факс 292-04-52. hml: www.zvyazda.minsk.by E-mail: info@zvyazda.minsk.by Аўтары апублікаваных матэрыялаў нясуць адказнасць за падбор і дакладнасць фактаў. Іх меркаванні не заўсёды супадаюць з меркаванням рэдакцыі. Рэдакцыя пакаідае за сабой права не ўступаць у перапіску з

аўтарамі. Перадрук матэрыялаў, апублікаваных у «Звяздзе», толькі з дазволу рэдакцыі. Матэрыялы, пазначаныя гэтым значком, носць рэкламны характар. Адказнасць за змест рэкламы нясуць рэкламадаўцы. Газета аддрукавана ў Рэспубліканскім унітарным прадпрыемстве «Выдавецтва «Беларускі Дом друку». Мінск, пр. Незалежнасці, 79. Выходзіць 250 разоў у год. Тыраж 37.095. Індэкс 63850. Зак. № 328. Нумар падпісаны ў 19.30. М 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 П 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12